

One Another In Christ

Steve Flatt

Introduction

Those saved by obedience to Christ's Gospel

- Heard that Jesus was God born of woman by the Holy Spirit, lived among man being tempted in all aspects as man but without sinning, gave His fleshly body as the atoning sacrifice for man's sins, rose from death and the grave, was seen by many including those closest to Him, and then returned to his abode prior to coming to Earth.
- Understood and put their trust in what they heard was true.
- Changed from a sinful life of self to a life of obedience.
- Not being ashamed, acknowledged their belief that Jesus is God, the Christ, who is the only way unto salvation.
- Died by putting to death their worldly life of sin as Christ died for our sins.
- Sought God to have mercy and forgive them of all their sins.
- Were buried by immersion in the grave of water, representing the burial of Christ.
- Rose from the water grave as Christ rose from His grave.
- Received the Holy Spirit as a guarantee, a deposit.
- Added by God to Christ's Body becoming a new Christian
- Continue to live in Jesus' and the apostle's teaching

All those added to Christ's Church are to be one and to function as a body united in Christ and His teachings.

Lessons:

- Accept One Another**
- Encourage One Another**
- Bear One Another's Burdens**
- Admonish One Another**
- Members of One Another**

Accept One Another

It's a Saturday night; the church building is all decorated. The flowers are out. The groom and the preacher are down front. The bridesmaids come in one at a time, beautifully dressed. Then after the chimes are offered, in comes the bride. She's limping, her dress is muddy and torn, her nose is bleeding, and her hair is totally out of place. As she comes down the aisle, somebody whispers where you can overhear: "Can you believe it? She's been fighting again. Surely, he deserves better than this."

ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು

Steve Flatt

ಪರಿಚಯ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು

- ಜೀಸಸ್ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ದೇವರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ, ಪುರುಷನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪುರುಷನ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಆದರೆ ಪಾಪ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಪುರುಷನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು, ಮರಣ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದನು, ಅನೇಕರು ನೋಡಿದರು. ಅವನ ಹತ್ತಿರವಿರುವವರು ಸೇರಿದಂತೆ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಭೂಮಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅವನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು.
- ಅವರು ಕೇಳಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟರು.
- ಸ್ವಯಂ ಪಾಪದ ಜೀವನದಿಂದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿತು.
- ನಾಚಿಕೆಪಡದೆ, ಜೀಸಸ್ ದೇವರು, ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.
- ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಸತ್ತಂತೆ ಪಾಪದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸತ್ತರು.
- ದೇವರನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.
- ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನೀರಿನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.
- ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎದ್ದಂತೆ ನೀರಿನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಏರಿತು.
- ಗ್ಯಾರಂಟಿ, ಠೇವಣಿಯಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದರು.
- ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ದೇವರಿಂದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಹೊಸ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ
- ಯೇಸುವಿನ ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇಹವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.

ಪಾಠಗಳು:

- ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ**
- ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ**
- ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ**
- ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ**
- ಪರಸ್ಪರ ಸದಸ್ಯರು**

That story is a parable of too many local churches. There is nothing uglier than a brawling bride. Jesus Christ deserves better than that, particularly from His bride. Family feud is no game when it comes to the bride or the Body of Christ.

"Accept one another." (Romans 15:7) If your congregation is going to be a healthy and growing body of believers, you've got to learn how to accept one another. That concept is rooted deeply in the very mind of our Lord.

If you knew you were going to die, this time tomorrow, what would you do today? There might be all kinds of answers, but wouldn't you focus on priorities? Don't you think you would spend your time doing the most important things?

On the eve of His crucifixion, Jesus' priority was to spend time in prayer and to pray for the unity of His believers. "That all of them may be one. Father, just as you are in me and I am in you. May they also be in us so that the world may believe that you have sent me. I have given them the glory that you gave me, that they may be one as we are one: I in them and you in me." Listen, "May they be brought to complete unity to let the world know that you sent me and have loved them even as you have loved me." (John 17:21-23)

In the last part of that statement Jesus prayed; I want those who believe in me to be one so that the world may know that you sent me. Unity is the key element in Jesus' master plan for world evangelism. Mankind lives in such disharmony that Jesus knew that the visible oneness of His church would be a convicting testimony that God was in the world, and that He was reconciling the world to Himself through Jesus Christ. Unity is the foundation to world evangelism. You know as the early church got started, that's exactly the way it worked. "All the believers were together and had everything in common." (Acts 2:44) "Every day they continued to meet together in the temple courts." (Acts 2:46) "All the believers were one in heart and mind. No one claimed that any of his possessions were his own, but they shared everything they had." (Acts 4:32) The result of that unity was the answer to Jesus' prayer, "Father, if you'll let them be one in me, then the world will know that you sent me."

The early Christians were "praising God and enjoying the favor of all the people. And the Lord added to their number daily those who were being saved." (Acts 2:47) The principle is clear. Where you have real unity, you have growth. That is why Jesus prayed for it so hard, and that's why the devil fights it so fiercely.

The first century church in Rome was not like the Jerusalem church. The church in Rome was not as homogenous as the one in Jerusalem. No, this church in Rome was a hybrid fellowship of Gentiles and Jews which led to problems.

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ

ಅದೊಂದು ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ; ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೂವುಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ವರ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರು ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಮದುಮಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಚೈಮ್ಸ್ ಅರ್ಪಿಸಿದ ನಂತರ, ವಧು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಕುಂಟುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಉಡುಗೆ ಕೆಸರು ಮತ್ತು ಹರಿದಿದೆ, ಅವಳ ಮೂಗು ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಕೂದಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹಜಾರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾರೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು: "ನೀವು ಅದನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ? ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಅವನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ."

ಆ ಕಥೆಯು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳೀಯ ಚರ್ಚುಗಳ ನೀತಿಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಜಗಳವಾಡುವ ವಧುಗಿಂತ ಕೊಳಕು ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ವಧು. ವಧು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಲಹವು ಆಟವಲ್ಲ.

"ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ." (ರೋಮನ್ನರು 15:7) ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ದೇಹವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ.

ನೀವು ಸಾಯಲಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಳೆ, ನೀವು ಇಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳು ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಆದ್ಯತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಆತನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಮುನ್ನಾದಿನದಂದು, ಯೇಸುವಿನ ಆದ್ಯತೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಏಕತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು. "ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಲಿ, ತಂದೆಯೇ, ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ, ಅವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಜಗತ್ತು ನಂಬುವಂತೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಒಂದಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರು ಒಂದಾಗಲು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರು: ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ." ಆಲಿಸಿ, "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅವರನ್ನು

1. Tension over different ideas people of different cultures brought to the Body.

Any time you have a diverse group of people, you're going to have diverse opinions, and that will create tension. Most of the time throughout history, just as was the case of Rome, it's not so much matters of doctrine as it usually is matters of opinion.

The root of the problem was that the majority of the Christians were Gentiles, and as the majority, they wanted to do things their way. On the flip side the Jews were saying "But we've been God's covenant people for a long time; we should do things our way." Have you ever heard anybody talk like that? Or say "I've been at this church for years. If you don't like the way we do this or that, go somewhere else." That mindset is a prescription for a very, very small church. Now that's what is going on in Rome. It's not a tension over major doctrine.

They're not arguing about the divinity of Christ like they were in Colosse. They're not talking about the sufficiency of atonement. They're not arguing about the authority of apostles like they were in Galatia. They're not arguing about the role of baptism. They're not talking about the abuses or neglect of the Lord's Supper like in Corinth. There is just tension over different ideas that different cultures have.

The following shows how trivial some of these ideas were. "Accept him whose faith is weak without passing judgment on disputable matters.

- a. One man's faith allows him to eat everything, but another man, whose faith is weak, eats only vegetables. The man who eats everything must not look down on him who does not, and the man who does not eat everything must not condemn the man who does, for God has accepted him. Who are you to judge someone else's servant? To his own master he stands or falls. And he will stand, for the Lord is able to make him stand.
- b. One man considers one day more sacred than another; another man considers every day alike. Each one should be fully convinced in his own mind. He who regards one day as special does so to the Lord. He who eats meat, eats to the Lord, for he gives thanks to God; and he who abstains, does so to the Lord and gives thanks to God." (Romans 14:1-6)

Do you see the two issues they're disagreeing about?

- a. Should we eat meat? Apparently, the context indicates the meat might have been sacrificed to idols. Should we just not touch any meat then and go ahead and eat vegetables?
- b. Can we observe certain days as special days that we just want to celebrate as holidays as holy days? They argue and tension builds over, "I think I can eat this." "No, I don't think you can eat that." "I think we can observe this day." "No, I don't think you can do that."

ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕತೆಗೆ ತರಲಿ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಾರೆ." (ಜಾನ್ 17:21-23)

ಆ ಹೇಳಿಕೆಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು; ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆಯೆಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದವರು ಒಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವ ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಮಾಸ್ಕರ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಮಾನವಕುಲವು ಅಂತಹ ಅಸಂಗತತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಚರ್ಚನ ಗೋಚರ ಏಕತೆಯು ದೇವರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕನ್ವಿಂಗ್ಷಿಂಗ್ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೇಸುವಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಏಕತೆಯು ವಿಶ್ವ ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧನೆಗೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂತೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದು ನಿಖರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. "ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು." (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:44) "ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರು ದೇವಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು." (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:46) "ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರೂ ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು "ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಕರ್ತನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು." (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:47) ತತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನೀವು ನಿಜವಾದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀವು ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯೇಸು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೆವ್ವವು ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೆ.

ರೋಮ್ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಚರ್ಚೆ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಚರ್ಚೆಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೋಮ್ನಲ್ಲಿರುವ ಚರ್ಚೆ ಜೆರುಸಲೆಮ್ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ರೋಮ್ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಚರ್ಚೆ ಅನ್ಯಜನರು ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಆಗಿದ್ದು ಅದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

1. ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಜನರು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಂದ ವಿಭಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ನೀವು ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

The issues are not very important. **What is important is the unity that Jesus prayed** for could be destroyed by the Roman Christians if they don't learn to live together in peace. So after they understand the problem Paul gives them the principles to live by. These are the same principles he wants us to live by. "Therefore **let us stop passing judgment on one another**. Instead, make up your mind not to put any stumbling block or obstacle in your brother's way." (Romans 14:13) "Let us therefore make every effort" (I've underlined that in my Bible) "make every effort to do what leads to peace and to mutual edification." (Romans 14:19)

That's easier said than done because the devil is going to keep things stirred up. He'll use weapons like competition, jealousy, suspicion, and distrust. He's going to make it awfully difficult, not just for the church in Rome, but for any church to keep from judging one another and sniping at one another. How on earth are we going to live by those principles? How are we going to quit casting judgments on one another about petty things, about things going beyond the Word of God, simply my opinion verses your opinion? How on earth are we going to make every effort to do what leads to peace and mutual edification?

2. Be of the same mind or heart. The only way that we are going to maintain unity among Christians is to be of the same mind or heart. "May the God who gives endurance and encouragement give you a spirit of unity among yourselves as you follow Christ Jesus." (Romans 15:5) "So that with one heart (the New American Standard says "with one mind" which is the same difference) "with one heart and mouth you may glorify the God and Father of our Lord Jesus Christ." (v. 6) "Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God." (v. 7)

Paul told the Corinthians the same thing "I appeal to you, brothers, in the name of our Lord Jesus Christ, that all of you agree with one another so that there may be no divisions among you and that you may be" (look at this) "perfectly united in mind and thought." (1 Corinthians 1:10)

Can you imagine the chaos if your body had more than one mind? Can you imagine having two brains up there, one saying "I think I want to eat?" The other one saying, "No, I don't want to eat." One says, "I think I want to get up and exercise." The other one says, "No, I'm tired. I think I'm just going to sit here for a little while." Can you imagine? The question is how can we have one mind? How can we be "perfectly united in mind," when we know that we've got different opinions, judgments, preferences, and even different personal convictions?

The one mind has to be the mind of Christ. "Have this mind in you which was also in Christ Jesus." Do you remember? You say, "Well, what mind was that?" (Philippians 2:5) He

ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ, ರೋಮ್‌ನಂತೆಯೇ, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲವೆಂದರೆ ಬಹುಪಾಲು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಅನ್ಯಜನರು, ಮತ್ತು ಬಹುಪಾಲು, ಅವರು ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಯಹೂದಿಗಳು "ಆದರೆ ನಾವು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ದೇವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜನರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ನಾವು ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಅಥವಾ "ನಾನು ಈ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಡೆ ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಆ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಿಸ್ಕಿಪ್ಪನ್ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅದೇ. ಇದು ಪ್ರಮುಖ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತಡವಲ್ಲ.

ಅವರು ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೈವತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗಲಾತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೊರಿಂತ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್‌ನ ನಿಂದನೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಉದ್ವೇಗವಿದೆ.

ಈ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನವು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. "ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡದೆ ಯಾರ ನಂಬಿಕೆ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ.

ಎ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿನ್ನಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾರ ನಂಬಿಕೆ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ, ಅವನು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿನ್ನುವವನು ತಿನ್ನದವನನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿನ್ನದ ಮನುಷ್ಯನು ತಿನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಖಂಡಿಸಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಸೇವಕನನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ನೀವು ಯಾರು? ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅವನು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವನು ನಿಲ್ಲುವನು, ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ತನು ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಬಿ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪವಿತ್ರವೆಂದು

went on to tell us, "Who, being in very nature God, did not consider equality with God something to be grasped (held on to), but made himself nothing, taking the very nature of a servant, being made in human likeness. And being found in appearance as a man, he humbled himself and became obedient to death—even death on a cross!" (Philippians 2:6-8) That's the mind.

But, what does it mean to be of the same mind with one another? It means to have the same selfless sacrificing mind of Christ that puts others ahead of self even to the point of death. That's the command.

How many things would we argue about if the very foremost part of our mindset was: I love you so much that I will gladly die for you? Do you suppose that might dilute trivial arguments? I love you so much I'd die for you. Unity is not the result of total agreement on every opinion. They never arrived at that in Rome, some of them still celebrated those days and some didn't. Some of them still ate vegetables and others ate meat. It's not the result of total agreement on every opinion. **Unity is the result of two people putting each other's interest ahead of their own,** and that's the only way it will ever happen. "You be of the same mind" doesn't mean you have to be of my mind or that I have to be of your mind. It means that together we share the very mind of Christ. Our convictions on the side issues will not always agree, but the Christ who unites us is bigger than the opinions that divide us. The convicting testimony of Christian unity is not that we are all alike but that we are one even though we are not all alike.

The reason that the church grew so well in the first century is not by making all the Gentiles become Jews so that everybody would be alike. What was incredible about the church, particularly churches like the one in Rome is that the Jews stayed Jews by culture, the Gentiles stayed Gentiles, but for the first time in history, they treated each other not just with civility. They treated each other like family. That caused the whole world to stand up and say, "What on earth is going on with those folks?" The answer was: Jesus came from heaven and changed their lives. What Jesus prayed for is right. Real unity is the greatest testimony for Him and the very basis for evangelism. God's church so desperately needs to learn that principle and that power source.

Most of us grew up hearing, if you ever had a matter of disagreement, that really there are just three possible scenarios. You can either both be wrong, that's possible, or one of you can be right, and the other one wrong. But if you're disagreeing, then the two of you can't possibly both be right. After all, you're disagreeing. Paul said, "Hear me church, if it does not violate God's Word, let both be all right." He asked the Romans, "Do you want to observe this special day? That's all right. You don't want to observe that other day? That's all right, too. Do you want to eat meat?"

ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ವಿಶೇಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಯಾರು ದೂರವಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕರ್ತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ." (ರೋಮನ್ನರು 14: 1-6)

ಅವರು ಒಪ್ಪದಿರುವ ಎರಡು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಾ?

ಎ. ನಾವು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಬೇಕೇ? ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಮಾಂಸವನ್ನು ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಸಂದರ್ಭವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನೋಣವೇ?

ಬಿ. ನಾವು ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ದಿನಗಳಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸುವ ಕೆಲವು ದಿನಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಾಗಿ ಆಚರಿಸಬಹುದೇ? ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ, "ನಾನು ಇದನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ." "ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ." "ನಾವು ಈ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ." "ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ."

ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ರೋಮನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕಲು ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ಯೇಸು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಅವರು ನಾಶಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಜೀವಿಸಲು ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬಯಸಿದ ಅದೇ ತತ್ವಗಳು. "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತೀರ್ಪು ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ. ಬದಲಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಎಡವಟ್ಟು ಅಥವಾ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ಹಾಕದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ." (ರೋಮನ್ನರು 14:13) "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡೋಣ" (ನನ್ನ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದೇನೆ) "ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ." (ರೋಮನ್ನರು 14:19)

ದೇವ್ಯವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಕಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವ

That's all right. You don't care about eating meat? That's all right, too." He concluded by stating "Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God." (Romans 15:7)

There are a lot of things, not everything, but a lot of things in this world where you can be different and you can be all wrong. That's important to learn. Romans 15:7 says, "Accept one another, then, just as Christ accepted you."

Three practices:

1. Use God's standards to bind the body.

I want to be clear on this because I know I've emphasized the acceptance because that's the nature of our command. Someone might incorrectly assume that I'm promoting kind of a laissez-faire (deliberate abstention from direction), a let everything go attitude that never challenges sin, never challenges false teaching—WRONG! ABSOLUTELY, UNEQUIVOCALLY WRONG! A major function of God's Word is to protect us by letting us know those things are neither opinions or optional. There's never been a time when God doesn't expect obedience from His people. But, let's be careful not to bind on others what's beyond the teaching of God's Word. That's exactly what the Pharisees did. If you haven't read Matthew, Mark, Luke, and John lately, go back and read them because Jesus' most scathing remarks were for the judgmental, hypocritical, narrow-minded legalism that went beyond God's Word. Jesus said on more than one occasion, "You're making a mockery of God's Word."

The great danger facing God's people in any generation is gradually accumulating a system of "dos and don'ts" that often times goes beyond God's Word. It is more cultural than Biblical. For example, before the days of air conditioning the windows were open to help cool the building. This allowed flies to enter. A cover, a big white cloth cover, was placed over the bread and fruit of the vine to keep the flies off. As time passed the building was air conditioned, the windows were closed and flies ceased to be a problem. Someone asked "How come we've still have that tablecloth over the table?" Someone replied "I don't know. Why don't we take it off?" There wasn't any argument about the elements of the bread or the fruit of the vine, or about how often it was to be taken. But great concern about the tablecloth with some contending it was not scriptural to not have the bread and the fruit of the vine covered while others contended that the cover was totally insignificant. The disagreement became so great they could no longer meet together. They ceased to have the mind of Christ. They were no longer united in the mind of Christ.

The same thing could be said about dress styles, hair lengths, types of songs to sing, and a hundred other things. You're allowed to have your convictions on those

ಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಅಸೂಯೆ, ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆಯಂತಹ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ರೋಮನಲ್ಲಿರುವ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ನಿಪ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ತತ್ವಗಳಿಂದ ನಾವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿದ್ದೇವೆ? ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪದ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ತೀರ್ಪು ನೀಡುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ? ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ?

2. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಹೃದಯದಿಂದಿರಿ. ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡುವೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಹೃದಯ. "ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡುವ ದೇವರು ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಏಕತೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೀಡಲಿ." (ರೋಮನ್ನರು 15:5) "ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೇ ಹೃದಯದಿಂದ (ನೂ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ "ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ) "ಒಂದು ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇವರು ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಬಹುದು." (v. 6) "ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ತರಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ." (v. 7)

ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು, "ಸಹೋದರರೇ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಇರುವಂತೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ" (ನೋಡಿ ಇದು) "ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಕೀಕೃತವಾಗಿದೆ." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:10)

ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೀರಾ? "ನಾನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ?" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಎರಡು ಮೆದುಳುಗಳನ್ನು ನೀವು ಊಹಿಸಬಹುದೇ? ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, "ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ." ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ನಾನು ಎದ್ದು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ."

things. But if they are beyond God's standards, then bind them only on yourself. That's exactly what Paul said, "Whatever you believe about these things keep between yourself and God. Blessed is the man who does not condemn himself by what he approves." (Romans 14:22)

2. Your greatest right is your right to forego your rights. Jesus Christ called us to be free. "Then you will know the truth, and the truth will set you free." (John 8:32) But if you have opinions and they're distinctly opinions that you can't allow any room on without being miserable, you're not free but a slave to your opinion. Romans 14 teaches that a mature Christian will give on an opinion, a practice, or a conviction not designated or bound by God for the sake of harmony for the body. The refusal to do this is a catalyst for disharmony.

"We who are strong ought to bear with the failings of the weak and not to please ourselves." (Romans 15:1) The number one thing that brings disunity in any church is selfishness. I want it my way no matter what! Paul says, "Don't let that characterize you." The truly mature Christian realizes he or she has the option, in fact the privilege, of giving up his rights, for the rights of others.

3. The key to unity is discipleship.

"May the God who gives endurance and encouragement give you a spirit of unity among yourselves" (notice) "as you follow Christ Jesus." (Romans 15:5) Jesus said, "Take up your cross and come and follow me." People who carry crosses don't fight. They don't fight because they've got something far more important on their minds.

If you are a disciple of Jesus Christ, you're daily dying to self, and if self is dying, then you do not quibble over petty issues. "Accept one another, then, just as Christ accepted you." It would amaze us just how united we could be if our focus was on Christ and sharing Him with the world that doesn't know Him. Dying to self daily will let Him live in us more each day. Discipleship really is the key to unity.

If you're not united with Jesus, you can't be united with everybody else. But if you are in Christ, then you can have the mind of Christ, and that will allow you to be of one mind then with all the other believers in God's church, wherever it may assemble. There is only one way to be united with Christ, you must die to sinful self and be buried with Him for Him to raise you to the new life and add you to His Body, His church. Amazing Grace #1309, Steve Flatt, April 13, 1997

Encouraging One Another

Encouraging one another is so important whether you're talking about a family, a person, a ministry or a church. The

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ." ನಿನ್ನಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಾವು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾವು ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ತೀರ್ಪುಗಳು, ಆದ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕನ್ಸಿಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ನಾವು "ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದಾಗಬಹುದು"?

ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸಾಗಿರಬೇಕು. "ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಂದಿರಿ." ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆಯಾ? ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, "ಸರಿ, ಅದು ಯಾವ ಮನಸ್ಸು?" (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:5) ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು, "ದೇವರು ಬಹಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು (ಹಿಡಿಯಲು) ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸೇವಕನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಏನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಮಾನವ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದನು, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಮರಣಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾದನು - ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣವೂ ಸಹ!" (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:6-8) ಅದು ಮನಸ್ಸು.

ಆದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅದೇ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ತ್ಯಾಗದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಅದು ಸಾವಿನ ಹಂತಕ್ಕೂ ಇತರರನ್ನು ತನ್ನಿಗಿಂತ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಆಜ್ಞೆ.

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವೆಂದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತೇವೆ: ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ? ಅದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಾದಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಏಕತೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಂದದ ಫಲಿತಾಂಶವಲ್ಲ. ಅವರು ರೋಮ್‌ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಮಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಪ್ರತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಂದದ ಫಲಿತಾಂಶವಲ್ಲ. ಏಕತೆ ಎಂಬುದು ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದಿಡುವುದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಸಂಭವಿಸುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. "ನೀನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿರು" ಎಂದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು

real question is what role are we playing, building up or tearing down?

Our launching pad today is 1 Thessalonians 5:11. It's a launching pad because it's just one of several verses in the New Testament where we're commanded to encourage one another. Paul wrote to that church stating, "Therefore encourage one another and build each other up, just as in fact you are now doing."

Biblical encouragement can be examined by five questions.

1. What are we talking about when we talk about encouragement?

Most people associate encouragement with flattery or compliments or trite little expressions like: "Oh you look nice today" or "Have a nice day," or "Take care." That's not what encouragement is. Those expressions are fine, nothing wrong with them, but they are not Biblical encouragement.

Encouragement means to put courage in. Isn't that a great concept? I encourage a fellow human being when I instill in his or her heart courage to face the world, that's encouragement. The Greek root word translated encourage in our New Testament is *paracollatos*, the verb form of the noun, *paraclete*. *Paraclete* which means to lay alongside. Jesus said there will be a comforter. Some translations use the word "encourager" who will come alongside you for the purpose of building up your life. (John 14) He was referring, of course, to the coming of the Holy Spirit, and that is exactly what the Spirit does. His Spirit lays alongside our Spirit to encourage us.

Paracollatos is used 109 times in the New Testament. Most of the time it's translated encourage, sometimes exhort, sometimes comfort, but put all together you get the biblical idea of encouragement. One man's definition says, "Encouragement is the expression to help someone become a better Christian when life is rough." That's what encouragement is; that's putting courage in the heart.

Focus more on affirmation than appreciation. That may seem like a subtle difference to you, but it's really pretty major. Appreciation is usually for what somebody has done, it's performance based. I appreciate you for what you did, your accomplishments. There's nothing wrong with appreciation, but affirmation is more valuable. I appreciate you rather than something you've done for me. When we affirm, we encourage.

2. Who is responsible for the ministry of encouragement?

- Preachers—"We sent Timothy, who is our brother and God's fellow worker in spreading the gospel of Christ, to strengthen and encourage you in the faith." (1 Thessalonians 3:2)

ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನು ದೊಡ್ಡವನು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಐಕ್ಯತೆಯ ಕನ್ಸಿಕ್ವೆಂಟ್ ಪುರಾವೆಯೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚರ್ಚ್ ಬಗ್ಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಚರ್ಚುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಲಾಗದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಯೆಹೂದಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಯೆಹೂದಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದರು, ಅನ್ಯಜನರು ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳಾಗಿ ಉಳಿದರು, ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕೇವಲ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಎದ್ದುನಿಂತು, "ಆ ಜನರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ?" ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು: ಯೇಸು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದನು. ಯೇಸು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಚರ್ಚ್ ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನೊಲಕ ಆ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಮೂಲ ತಿಳಿಯಲು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಮೂರು ಸಂಭವನೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ಸಾಧ್ಯ, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸರಿಯಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ನಂತರ, ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು, "ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ, ಎರಡೂ ಸರಿಯಾಗಲಿ." ಅವರು ರೋಮನ್ನರನ್ನು ಕೇಳಿದರು, "ನೀವು ಈ ವಿಶೇಷ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ? ಅದು ಸರಿ. ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅದು ಸರಿ, ನೀವು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ?" ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಅದಲ್ಲವೂ ಸರಿ." "ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ತರಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದರು.

ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ

b. Teachers—Those who were teaching went everywhere encouraging the brethren. (Acts 15) You see encouragement is a vital part of preaching and teaching. I try never to construct a lesson by God's guidance without including in it elements of encouragement even if it's a lesson that may sting because it may rebuke us for our sin. But at the same time, we need to be built up to have the courage to live the way God wants us to live.

c. Elders, pastors, overseers and bishops—Titus 1 is a chapter that lists a criteria for elders, the kind of people they need to be. "He must hold firmly to the trustworthy message as it has been taught, so that he can encourage others by sound doctrine and refute those who oppose it." (Titus 1:9) Elders are to be men who know the truth, and who handle the truth rightly so that people are built up. That is extremely important. I have found invariably that churches that have leaders whose members do not respect them are discouraged churches. The converse of that is true; churches that have leadership they do respect are inevitably encouraged churches. It is incumbent upon elders to be encouragers.

d. Those who are gifted to encourage. Romans 12:5-8 lists areas of spiritual giftedness. As you go down through the list, one of those gifts is encouragement. Notice the gift of encouragement is listed separately from the gift of teaching. In other words, teachers are encouragers, but you don't have to be a teacher to be an encourager. There are some people who have been gifted and talented by God to be able to share that buoying spirit in the life of another. One Biblical example is Barnabas but that was not his real name. His real name was Joseph of Cyprus, but they named him Barnabas which means son of encouragement.

We read about Barnabas first in Acts 4, when he went and sold a field, took all the proceeds, and laid it at the apostles' feet. Don't you know that put courage in the apostles' hearts? Then we read in Acts 9 that a fellow by the name of Saul of Tarsus had been persecuting the church. He had been converted, but no one trusted him early on. A fellow by the name of Bar-na-bas, the son of encouragement, went and stood at his side and put courage in his heart. Next, Barnabas goes to help a fledgling Gentile church in Antioch. (Acts 11) Barnabas appears to have been putting courage in somebody else. He had the gift of encouragement.

e. The entire body ultimately has the responsibility. Sure, not everyone is as gifted as some, but each of us has the responsibility to encourage. "Therefore encourage one another and build each other up." (1 Thessalonians 5:11) That's not addressed to preachers, that's

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಕಲಿಯುವುದು ಮುಖ್ಯ. ರೋಮನ್ನರು 15:7 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿರಿ."

ಮೂರು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು:

2. ದೇವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ದೇವರ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ.

ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಲೈಸೆನ್ಸ್-ಫೇರ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಹುದು (ನಿರ್ದೇಶನದಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೂರವಿರುವುದು), ಪಾಪವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸವಾಲು ಮಾಡದ, ಸುಳ್ಳು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸವಾಲು ಮಾಡದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೋಗಲಿ-ತಪ್ಪು! ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ನಿಷ್ಪಂದಿಗ್ತವಾಗಿ ತಪ್ಪು! ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಐಚ್ಛಿಕವಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ ಸಮಯ ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗೆ ಮೀರಿದ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಸದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸೋಣ. ಫರಿಸಾಯರು ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ. ನೀವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ, ಮಾರ್ಕ್, ಲೂಕ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಅನ್ನು ಓದದಿದ್ದರೆ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಏಕೆಂದರೆ ಯೇಸುವಿನ ಅತ್ಯಂತ ಕಟುವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದ ತೀರ್ಪಿನ, ಬೂಟಾಟಿಕೆ, ಸಂಕುಚಿತ-ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾನೂನುಬದ್ಧತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಯೇಸು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, "ನೀವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಯಾವುದೇ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜನರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವು ಕ್ರಮೇಣ "ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಮಾಡಬಾರದ" ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದೆ, ಅದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಇದು ಬೈಬಲ್‌ನಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣದ ದಿನಗಳ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ತಂಪಾಗಿರಿಸಲು ಕಿಟಕಿಗಳು ತೆರೆದಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ನೋಣಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ನೋಣಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಒಂದು ಕವರ್, ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಕವರ್ ಅನ್ನು ಬೈಡ್

addressed to the entire body. Some parts are better at it than others. But as with our physical bodies all the members of the body come to help that body part in need. The same thing here—the entire spiritual body encourages those members in need. Frankly, it's not healthy for an entire church to be dependent upon a few members to do all the encouraging. You need many, many, many people building up what a few are constantly trying to tear down. So we're all in this ministry of encouragement.

3. When do we encourage?

a. Encourage when assemblies together. "And let us consider how we may spur one another on toward love and good deeds. Let us not give up meeting together, as some are in the habit of doing, but let us encourage one another—and all the more as you see the Day approaching." (Hebrews 10:24-25) That says very clearly that the primary reason Christians assemble is to encourage.

All my life I've heard and read Hebrews 10:24-25 from the old King James Bible, "Forsake not the assembly." I've heard it always in the context you come to church meaning assemble together. But I seldom heard the next part which was right there in the same verse "so that you can be encouraged and so you can encourage."

"What is it that you can do when you assemble that you can't do at home?" That's a pretty good question because you can do almost everything at home that you can do here. Can you pray at home? Sure. Can you preach? Yes. Can you sing? Sure, you can sing at home. What about the Lord's Supper? Sure. The Lord's Supper is taken to shut-ins and to people in the hospitals. You can do almost any part of what you do at church—you can give at home. So—what is it that you can do when assembled together that you can't do at home? You can encourage each other. You can't do that at home. You can't do that isolated from other Christians.

Now here is a question: Which would be more wrong? Not to assemble, or not to do what God says to do when you assemble? That's a pretty good question. Some Christians have an idea that you come, sit, listen and leave. "Whew, that's that, I've got that done for a week." They miss the command that we're here to encourage one another. I hope you assemble with a mindset of where's a brother or sister that I can build up today. Yes, we can do that when we sing to each other, and when we pray for each other. But we primarily do it one-on-one when we look at each other, love each other, shake hands, hug one another, and when our conversations go beyond, "Sure is raining outside, isn't it?" We gather together to build each other up. We encourage at every assembly.

b. Encourage at every opportunity. It's not just when we

ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಯ ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಕಟ್ಟಡವು ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣಗೊಂಡಿತು, ಕಿಟಕಿಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ನೋಣಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರು "ನಾವು ಇನ್ನೂ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಮೇಜುಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ?" ಯಾರೋ ಉತ್ತರಿಸಿದರು "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆಯಬಾರದು?" ಬ್ರೆಡ್ ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಿಯ ಹಣ್ಣಿನ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಾದ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಜುಬಟ್ಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿಯು ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚದಿರುವುದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದರು ಆದರೆ ಇತರರು ಕವರ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು, ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಉಡುಗೆ ಶೈಲಿಗಳು, ಕೂದಲಿನ ಉದ್ದಗಳು, ಹಾಡಲು ಹಾಡುಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ನೂರು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಿಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಿಮಗೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ದೇವರ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದನ್ನೇ ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು, "ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ನೀವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೀರೋ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ತಾನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಖಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಮನುಷ್ಯನು ಧನ್ಯನು." (ರೋಮನ್ನರು 14:22)

2. ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಹಕ್ಕು.

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರಲು ಕರೆದನು. "ಆಗ ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ." (ಜಾನ್ 8:32) ಆದರೆ ನೀವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನೀವು ದುಃಖಿಸದೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ನೀವು ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಅಥವಾ ಬದ್ಧವಾಗಿರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅಭ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ಕನ್ನಿಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರೋಮನ್ನರು 14 ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಅಸಂಗತತೆಗೆ

assemble. "See to it, brothers, that none of you has a sinful, unbelieving heart that turns away from the living God. But encourage one another daily, as long as it is called today, so that none of you may be hardened by sin's deceitfulness." (Hebrews 3:12-13) That clearly says our responsibility to encourage one another is ever present. We are to encourage one another daily. By the way, that word has significant implications of what kind of body relationship we're supposed to have. We're supposed to encourage one another daily, but some of us don't even have contact weekly.

Now don't misunderstand what I'm saying. I'm not suggesting that this week, everybody call everybody else. Let me give you the illustration; take the physical body analogy again. You see, no member of my body is directly connected to every other member of the body. My foot is not touching my hand; at least by the way they are aligned in the body. No cell in my body is touching every other cell. But, every cell in my body is touching at least one other cell. Every member of my body, every appendage, is touching at least one other part of my body, and that's what we need to do. You can't be connected to everybody.

Every Christian cannot be personally connected to every other Christian on a daily basis. That's why it's everybody's responsibility to encourage daily. You need to be connected to somebody, and they need to be connected to you to such a degree that you have virtually daily contact. We need to have brothers and sisters in the Lord who love us and know us, spurring us on every day.

4. Why encourage?

We're talking about really getting into people's lives and building each other up. Why do we do it?

a. We need to encourage one another because of the deceitfulness of sin. (Hebrews 3:13) Never underestimate the power of Satan and his determination to discourage us to the point of quitting and turning away from God. Body members severed from the body die. What were to happen if my big toe were cut off from my foot? You know what will happen, it's going to putrefy and decay. The old devil knows that if he can just get a child of God isolated and cut off from circulation, then he will get spiritual gangrene, and he will die.

What temptation is Satan trying to use on you right now? Is he trying to use pride, lust, just old discouragement, fear, uncontrolled anger, doubt, guilt or rebellion? What's he trying to work on you with? Whatever the temptation, his ultimate goal is to pull you away. He is trying to cut you off from Christ's body and the flow of His life-saving blood. The other members of His body are clutching on to you saying,

ವೇಗವರ್ಧಕವಾಗಿದೆ.

"ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರುವ ನಾವು ದುರ್ಬಲರ ವೈಫಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು." (ರೋಮನ್ನರು 15:1) ಯಾವುದೇ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿ ಅನೈಕ್ಯತೆಯನ್ನು ತರುವ ಮೊದಲನೆಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ನನ್ನ ದಾರಿ ಬೇಕು! ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಬಿಡಬೇಡಿ." ನಿಜವಾದ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ತನಗೆ ಅಥವಾ ಆಕೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು, ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಸವಲತ್ತು.

4. ಏಕತೆಯ ಕೀಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯತ್ವವಾಗಿದೆ.

"ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡುವ ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಏಕತೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೀಡಲಿ" (ಗಮನಿಸಿ) "ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ." (ರೋಮನ್ನರು 15:5) ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು, "ನಿನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು." ಶಿಲುಬೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತವರು ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನೀವು ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ವಯಂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಕಿತ್ತಾಡುವುದಿಲ್ಲ. "ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ." ನಮ್ಮ ಗಮನವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಬಹುದೆಂದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ವಯಂ ಸಾಯುವುದರಿಂದ ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯತ್ವವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏಕತೆಯ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು, ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದರೂ ದೇವರ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲು ನಿಮಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ನೀವು ಹೊಸ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ಅವನ ದೇಹಕ್ಕೆ, ಅವನ ಚರ್ಚನೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ನೀವು ಪಾಪದ ಸ್ವಯಂಗೆ ಸಾಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಿ

"No, no, don't go. You need to stay, because you've got to be part of the body, and you are important." That's encouragement.

We make a grave mistake when we assume that everybody's spiritual health can be taken for granted. Nobody's spiritual health can be. That's why we need to encourage one another to help overcome the deceitfulness of sin.

- b. The reality of trials and troubles. It's no surprise to you that this world is just filled with suffering, pain, trial and trouble. That's here because we live in a fallen world, but God has allowed it to stay. That gives some people some problems. We can't get off talking about the theology of why there is suffering and pain in our world, but one thing God has made clear. "I've even allowed it to happen so that you will grow through it and understand how badly you need me." But the other part of that is we also learn from our trials and troubles how badly we need each other.

Not very many of us have our lives as neatly ordered as our apparel. There are people who desperately need encouragement. But they'll only take off the veneer, open up and let you know they need encouraging if they really sense that the ministry of encouragement is taken seriously. We need to encourage brothers and sisters because Satan is trying to pick us off one by one.

5. How do we encourage?

It's not simply by little trite expressions or flattery. How do you really encourage one another as long as it's called today?

- a. We remind each other of God's promise. For one example, Paul is writing to a discouraged church. The whole church is worried because they are expecting Jesus to come back any minute. Some of their relatives have already died. They're all sad and saying, "Oh no, they've missed Jesus' coming. They died before He came back." So in 1 Thessalonians 4:13-18 Paul states these magnificent promises about the coming of Jesus. He said, "Don't worry about the dead; they are the ones who will rise first. Therefore, encourage one another with these words." See, whenever we gather, if someone is vulnerable enough to share with you, don't use trite statements or preach to him, but remind him of God's promises. He has promised to always be with us, hear every prayer we utter, take away our sins if we confess them and lay them before Him, give us strength in time of need, and never allow us to have more put on us that we're able to bear. Those are magnificent promises and when reminded of them you will have the courage to go on.

- b. Granting genuine forgiveness. Paul, when writing to the church in Corinth, said there was a brother who was in some really deliberate and awful sin but he repented

ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1309, ಸ್ವೀವ್ ಫಾಲ್ಟ್, ಏಪ್ರಿಲ್ 13, 1997

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು

ನೀವು ಕುಟುಂಬ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಚಿವಾಲಯ ಅಥವಾ ಚರ್ಚ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ಕೆಡವುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಲಾಂಚಿಂಗ್ ಪ್ಯಾಡ್ 1 ಥೆಸಲೊನೀಕ 5:11 ಆಗಿದೆ. ಇದು ಲಾಂಚಿಂಗ್ ಪ್ಯಾಡ್ ಆಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪೌಲನು ಆ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಬರೆದು, "ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ."

ಬೈಬಲ್ನ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

3. ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಾವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಅಥವಾ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಓಹ್ ನೀವು ಇಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ" ಅಥವಾ "ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ," ಅಥವಾ "ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ." ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಎಂದರೆ ಅದಲ್ಲ. ಆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವು ಬೈಬಲ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಲ್ಲ.

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಎಂದರೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವುದು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿದಾಗ ನಾನು ಸಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಅನುವಾದಿಸಲಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಮೂಲ ಪದವು ಪ್ಯಾರಾಕೊಲಾಟೊಸ್, ನಾಮಪದದ ಕ್ರಿಯಾಪದ ರೂಪ, ಪ್ಯಾರಾಕ್ಲೆಟ್. ಪ್ಯಾರಾಕ್ಲೆಟ್ ಅಂದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು. ಸಾಂತ್ವನಕಾರನು ಇರುವನು ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಕೆಲವು ಭಾಷಾಂತರಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವ "ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. (ಜಾನ್ 14) ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ನಿಖರವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತನ ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮನ್ನು

and some of them were holding him at arm's length. "Now instead, you ought to forgive and comfort him, so that he will not be overwhelmed by excessive sorrow." (2 Corinthians 2:7) The word comfort is that same Greek word, *paracollatos* that could just as easily be rendered encourage. See, forgiveness has to be visibly extended in order to be received.

I love the story of the fellow who went to the counselor because his marriage was having trouble. The counselor said, "What's the problem?" He said, "Every time we have a fight, my wife gets hysterical." The counselor said, "You mean hysterical." He said, "No, I mean historical. She brings up every bad thing I've ever done." Now I hope you can't relate to that in your marriage, but some people can. You must forgive to be forgiven.

Clara Barton, the founder of the American Red Cross, was a gracious lady, and on one occasion was reminded by a friend of hers of what someone had said about her that was so awful, so slanderous. Miss Barton said, "I don't know what you're talking about." The friend said, "Oh come on, the papers covered it, and everybody was talking about it." She went on three or four minutes. Finally, Clara Barton interrupted and said, "Oh, oh, oh that. I distinctly remember forgetting that." You know we don't really forget, but we can make a conscious choice to not let it affect the way we treat that person or anyone related to it.

Sometimes and in some places, people repent of their sins, but they're made to feel like second-class Christians. You know that's not right. If you do that to someone else, you're not only not encouraging them, you're discouraging them.

Immediately following a list of people of great faith the Hebrews writer states "Therefore, since we are surrounded by such a great cloud of witnesses, let us throw off everything that hinders and the sin that so easily entangles, and let us run with perseverance the race marked out for us." (Hebrews 12:1) That great cloud of witnesses includes Abel, Noah, David, Jephthah, and many others, but it includes all those that are living, too. Let's cheer one another on in that rank.

Several years ago, Peter Uberoth was in town. Do you remember the name, Peter Uberoth? He was major league's baseball commissioner for a while, and he also headed up the 1984 Olympics that were held in Los Angeles. When he was speaking in Nashville, Uberoth asked, "Do you want me to tell you about the greatest athlete I've ever seen?" Now when you think about a man who has had as much exposure in sports as Uberoth, and he says that, every ear perked up. He said in the '84 Olympics, they had a 20,000 kilometers torch run serpentine all the way through the country. And

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪ್ಯಾರಾಕೊಲಾಟೋಸಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 109 ಬಾರಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಪದೇಶ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾಂತ್ವನ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೀವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಬೈಬಲ್ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಜೀವನವು ಒರಟಾಗಿದ್ದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿದೆ." ಅದುವೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ; ಅದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತದೆ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಿಂತ ದೃಢೀಕರಣದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಹರಿಸಿ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಂತೆ ತೋರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಶ್ಲಾಘನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೃಢೀಕರಣವು ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯಯುತವಾಗಿದೆ. ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ದೃಢೀಕರಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

4. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಸಚಿವಾಲಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯಾರು?

- ಉಪದೇಶಕರು"ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹರಡುವಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜೊತೆ ಕೆಲಸಗಾರನಾದ ತಿಮೋಥಿಯನನ್ನು ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ." (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 3:2)
- ಶಿಕ್ಷಕರು- ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೋದರು. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 15) ಉತ್ತೇಜನವು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿಸಬಹುದಾದ ಪಾಠವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾವು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ಹಿರಿಯರು, ಪಾದ್ರಿಗಳು, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಮತ್ತು ಬಿಷಪ್‌ಗಳು—ಟೈಟಸ್ 1 ಅಧ್ಯಾಯವು ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜನರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ

each participant, if he met the criteria, would run for one kilometer. He would light his little torch from the previous runner, go one kilometer and light the next one. He had to pay \$3,000 for the privilege of doing that. Every bit of the \$3,000 went to charity.

Uberoth said, near the end, everybody was getting discouraged. It looked like costs might go over, you know the deadlines. He said, to motivate their forces in Los Angeles, what they would do is gather all their workers early in the morning and show news clips of the torch run the day before. It was just encouraging to see everybody cheering. Uberoth said we were in the office about 10:00 o'clock, late one night, and in comes a volunteer holding a videotape. He said there were only a handful of us there, ready to go home, beat to death, just tired. The volunteer said, "You've got to see this." He said, "Well, what is it?" "It's a videotape of the torch run." He said, "We'll see it in the morning." The volunteer said, "No, you've got to see it now." When they stuck it in, it was a little piece of amateur video.

It showed a narrow little road in New Mexico, and there were people lining each side about five deep. Along comes a runner running with a torch. Then as the runner stops and leans over to light the torch, you can't see the next recipient, it's obviously somebody short. A big burly policeman on a motorcycle is blocking the view. It takes a couple of minutes because apparently the torch is having a hard time being lit and the policeman is looking at his watch and he's obviously frustrated because they're running behind schedule. Finally, the torch is lit and then you see the top of a little blond head starting to move forward.

It's a little girl who is nine and suddenly the video catches her face and there's this bright, beaming, beautiful smile. But a second later, you notice one other thing, she is severely crippled. She can barely put one foot in front of the other. She is barely going. The crowds are beginning to cheer. Uberoth found out later her name was Amy and she had been practicing for one solid year, and the best she had ever gone was half a kilometer. The plan was for her to hand the torch off to an alternate at the half kilometer mark. It had to be a slight uphill grade. If it was level, she would have fallen over. They picked a special part of the road. She had worked a year with bake sales, raising the \$3,000 for her half kilometer. When she got to the half-kilometer mark suddenly there was rolled out a huge banner a block long with little pictures all over it and in gigantic letters, "RUN AMY RUN!" Her whole elementary school class was holding the banner and her whole school filled the entire block.

At that moment, she had already transferred the torch

ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತದೆ. "ಅವನು ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು." (ತೀತ 1:9) ಹಿರಿಯರು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಪುರುಷರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನರು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವಂತೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸದ ನಾಯಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡ ಚರ್ಚೆಗಳು ಎಂದು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಸಂವಾದ ನಿಜ; ಅವರು ಗೌರವಿಸುವ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವರು ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯ.

- d. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರು. ರೋಮನ್ನರು 12:5-8 ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗೆ ಹೋದಂತೆ, ಆ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಬೋಧನೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರು, ಆದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರಾಗಲು ನೀವು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ತೇಲುವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾದ ಕೆಲವು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬೈಬಲ್ನ ಉದಾಹರಣೆ ಬಾರ್ನಾಬಸ್ ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಸೈಪ್ರಸ್ ಜೋಸೆಫ್, ಆದರೆ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಬರ್ನಾಬಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದರು, ಅಂದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮಗ.

ಬಾರ್ನಾಬನ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ, ಅವನು ಹೋಗಿ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಆದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ನಂತರ ನಾವು ಕಾಯಿದೆಗಳು 9 ರಲ್ಲಿ ತಾರ್ಸಸ್ನ ಸೌಲನ ಹೆಸರಿನ ಸಹವರ್ತಿ ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಕಿರುಕುಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಮತಾಂತರಗೊಂಡರು, ಆದರೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮಗನಾದ ಬರ್-ನಾ-ಬಾಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯು

to the alternate; she saw that banner and she took it back. She edged forward again until she got to the end of the block and now absolutely exhausted, she started to turn it again and to turn it over, and at that point the whole school dropped the banner and ran out behind her swelling the street like a scene from "Rocky." They began to chant, "Run Amy Run." And she made it to the end of that kilometer and handed the torch. And the next fellow was off like a shot.

The closing scene of that amateur video showed her mother holding up little Amy. But then it turned to that burly policeman, who moments before had been looking at his watch, and his visor was up and with a handkerchief he was wiping the tears off his face.

See that's really what life is all about. We run as hard as we can carrying the torch of Jesus Christ. Sometimes we want to quit and drop it; sometimes we don't want to go on. But we're here to say to one another, run Steve run. Run Mary run. Don't give up. Amazing Grace #1310, Steve Flatt, April 27, 1997

Bear One Another's Burdens

Years ago there was German soldier who was slightly wounded in a battle, and he went home to his mother. Mom said, "You need to go to the hospital. They have set one up down the street." So, he went to the hospital. When he walked in, he saw two doors. One said, "Seriously Wounded," the other one said, "Slightly Wounded." As he wasn't hurt badly, he went through the second door. He walked all the way down a long hall. Again there were two doors. One said, "Officers," and the other one said, "Non-Officers." Being an enlisted man, he took the non-officers door. Again, there was a long hall. He walked all the way to the end where he came to two more doors. The left one said, "Party Members," and the right one said, "Non-Party Members." Not being a party member he walked through the right-hand door and found himself back out on the street. Upon returning home his mother asked, "Well son, did they help you?" He said, "To tell you the truth mom, they didn't do a thing for me, but you ought to see the tremendous organization they have."

That little story reminds us again of the difference between an organization and an organism. An organization can be well-structured, but the members may not care at all about each other. But an organism, by its very nature, has a concern, a connection, and a togetherness for every part of the body. In a body there is a sharing, a caring, and a bearing of one another's burdens by the very nature of organisms.

"Bear one another's burdens and so fulfill the law of Christ." (KJV) "Carry each other's burdens and, in that way,

ಹೋಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದನು. ಮುಂದೆ, ಬರ್ನಬಸ್ ಆಂಟಿಯೋಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಜೆಂಟೈಲ್ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 11) ಬರ್ನಬಸ್ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಉಡುಗೊರೆ ಇತ್ತು.

e. ಇಡೀ ದೇಹವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಖಚಿತವಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೆಲವರಂತೆ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. "ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ನಿರ್ಮಿಸಿ." (1 ಥೆಸಲೋನೀಕ 5:11) ಅದು ಬೋಧಕರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಲ್ಲ, ಅದು ಇಡೀ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹಗಳಂತೆ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ದೇಹದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಷಯ - ಇಡೀ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೇಹವು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಡೀ ಚರ್ಚ್ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರವಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಡವಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಅನೇಕ, ಅನೇಕ, ಅನೇಕ ಜನರು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಸಚಿವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

3. ನಾವು ಯಾವಾಗ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇವೆ?

ಎ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ. "ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ. ಕೆಲವರು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದು, ಆದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸೋಣ - ಮತ್ತು ನೀವು ನೋಡುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ." (ಇಬ್ರಿಯ 10:24-25) ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೂಡಿಬರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾರಣವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಹಳೆಯ ಕಿಂಗ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ಹೀಬ್ರೂ 10:24-25 ಅನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಓದಿದ್ದೇನೆ, "ಸಭೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಡಿ." ನೀವು ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಅದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ

you fulfill the law of Christ." (NIV) (Galatians 6:2)

What are the burdens that we need to bear for one another? The Greek word rendered burden is *bareos* meaning something that makes an overwhelming demand, that which brings sorrow or grief. A burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister. Now mark that well. A burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister.

With that definition, one can see quickly that burdens come in many different forms. For example, some burdens are spiritual. In fact, that is the immediate context of our command in Galatians 6:2. Go back to verse one. "Brothers, if someone is caught in a sin, you who are spiritual should restore him gently. But watch yourself, or you may also be tempted." Then our command, "Carry each other's burdens, and, in this way, you fulfill the law of Christ."

In Galatians 6:1, the word that is translated, "caught," those who are caught in a sin was a Greek word that was sometimes used to refer to an animal who found itself in a trap. That's an image, a metaphor, used all the way through Scripture. 2 Timothy 2:26 says, "Beware the snare of the devil." In James 1:14, James says, "But each one is tempted when, by his own desire, he is dragged away and enticed." The term that is used there refers to a fishing lure. You see it's not that we are unaware of what sin is, but we're often unaware, like an animal heading to a trap, of how insidiously we are being drawn in, and we are often unaware of how drastic the consequences are going to be to the point that we become so burdened that we fall underneath the weight.

I read a story this week about the white ants in Africa. It has become one of the major building nemeses on the entire continent. Folks will pick out a spot of ground, and they'll build a nice house. They think everything looks good and one day, maybe months or a couple of years later, the entire house just caves in. It's because the white ant lives underground, and never comes out onto the surface; it never sees the sun. It lives underneath the house and eats away inside the timbers to the point that, when it has done its damage, one can take his finger and poke a hole through the largest beam.

That's the way it is in many lives, including some of you. You look so good on the outside, but one day the whole life, the whole house just collapses because all that decay was on the inside and nobody knew it.

Burdens may be:

1. Sin. The worst burdens are those that are caused by yielding to our desires and sinning.
2. Emotional. This is not when we are a perpetrator of sin, but rather when we are the victim of sin. Maybe we have been mistreated, neglected. Maybe it's the result of fear

ಭಾಗವನ್ನು ನಾನು ವಿರಳವಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ "ಇದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು."

"ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಜೋಡಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು?" ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬಹುದು. ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಖಂಡಿತ. ನೀವು ಬೋಧಿಸಬಹುದೇ? ಹೌದು. ನೀವು ಹಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ಖಂಡಿತ, ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಬಹುದು. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು? ಖಂಡಿತ. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಅನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು-ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗದಂತಹದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಅದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ: ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪು? ನೀವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಾಗ ದೇವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಡವೇ? ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೆಲವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ನೀವು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ಹೊರಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ. "ಓಹ್, ಅದು, ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ." ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ನಾನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದಾದ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೌದು, ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುವಾಗ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ, ಕೈಕುಲುಕಿದಾಗ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಮೀರಿ ಹೋದಾಗ, "ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ಬೀಳುವುದು ಖಚಿತ, ಅಲ್ಲವೇ?" ಪರಸ್ಪರ ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬಿ. ಪ್ರತಿ ಅವಕಾಶದಲ್ಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ. ನಾವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. "ಸಹೋದರರೇ,

or a grief. Emotional burdens overwhelm us at times.

3. **Physical.** These may be caused by illness or accident, impairment, or sometimes just by advancing age.
4. **Financial** - A financial calamity brought on by a layoff, a medical emergency, a poor investment strategy, or 101 other factors.

We don't have space to list all the ways and shapes that burdens take their form. But a burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister.

Our responsibility to brothers and sisters as they face these burdens.

1. **Be humble.** You've got to be humble, or you're going to be of no use to anybody. I find it amazing that our command about bearing one another's burdens is couched between two bookend verses that say much the same thing. Galatians 5:26, the last verse of chapter 5 states, "Let us not become conceited, provoking and envying each other" and Galatians 6:3, "If anyone thinks he is something when he is nothing, he deceives himself." Isn't it interesting that the command to bear one another's burdens is found between two bookends. The reason more people in God's church don't bear more burdens is we think we're too good to get down there and help. "Don't think so much of yourself."

I've always been amused by the story of the lady who is caught in a flash flood underneath an underpass. The water is rising up to the floorboard. A young fellow in a four-wheel drive comes across the bridge up top, stops, opens the door and leans down. He sees that older woman and he yells, "Maam, can I help you?" She looks up and says, "Not from up there!"

He is of no use from up there. Humility is to see ourselves and be down there. Humility is the foundation of the command in Galatians 6:1, "...you who are spiritual should restore a brother." You see spiritual doesn't mean you're perfect. Spiritual doesn't necessarily mean you act any differently, or much better than your brother. Spiritual certainly doesn't mean having a self-righteous haughtiness. Being spiritual means being full of the spirit.

In the same context as our passage, Galatians 5:22-23, we know what being full of the Spirit means, don't we? It means having love, joy, peace, patience, goodness, gentleness, kindness, faithfulness, and self-control. Wrap all those up and you have a spirit of humility, don't you?

Too many times, we're like the people in a little town in Connecticut. It was a suburb of one of the major cities. Some of the people began to be a little incensed because there were reckless drivers running through their little suburb. So 53 of them put their names on a petition, took

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಜೀವಂತ ದೇವರಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಪಾಪಪೂರಿತ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವವರೆಗೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪಾಪದ ಮೋಸದಿಂದ ಕಠಿಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. " (ಇಬಿಯ 3:12-13) ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಅಂದಹಾಗೆ, ಆ ಪದವು ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ದೇಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಗಮನಾರ್ಹ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಈ ವಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಅಂಗವು ದೇಹದ ಇತರ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಲು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ; ಕನಿಷ್ಠ ಅವರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಜೀವಕೋಶವು ಇತರ ಜೀವಕೋಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕೋಶವು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಕೋಶವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗವೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುಬಂಧವೂ ನನ್ನ ದೇಹದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇದನ್ನೇ. ನೀವು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಇತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಯಾರೊಂದಿಗಾದರೂ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ದೈನಂದಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ಪ್ರತಿದಿನ ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

5. ಏಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು?

it to the sheriff and said, "Stop this in our town." The sheriff said, "I'll see what I can do." A few nights later, he put out a watch. Sure enough, he arrested five people for reckless driving through the town. All five of them had their names on the petition.

Sometimes we can proudly find faults in others that are also our own faults. If I am going to bear another's burden, whether that burden be spiritual, emotional, physical, or whatever, it starts by being humble, by being full of the spirit.

Many of you know the name Elza Huffard who wrote something that I'll never forget. "There was one who thought himself above me, and he was above me, until he had that thought." Isn't that good? It surely is right. Spiritual men and women are so cognizant of the need of God's grace in their own lives that they could never approach a brother in the spirit of arrogance.

So what do I do when I bear a burden? I examine my own humility. Am I being humble? Am I spiritual?

2. Be gentle - Galatians 6:1 says, "Be gentle, restore that brother with a spirit of gentleness." That's especially pertinent when the burden that we help bear is related to sin.
3. Bear the burden. That bearing will take on different forms depending upon what the burden is. The sentence construction says, "Carry and keep on carrying the burden." It's the present/perfect tense, it's not just a "give it a lick and a promise". Hit it once and move on your way. The way the sentence is structured says, "You do it and do it for as long as it takes." If the burden is the result of a person's sin, Galatians 6:1 says, "Restore the brother or sister gently." Restore was the word used by ancient Greek doctors to refer to the setting of a broken bone. If you've ever had a bone set, you know you want it done carefully, you want it done gently. Most importantly it's done for healing, not for punishment.

If the burden is emotional, you bear it through counsel, hugs, listening and prayers. You may do that day after day after day, as long as that brother or sister carries the burden. If the burden is financial, the burden is borne by giving your money or other assistance. If it's a physical burden, you bear it through your time, effort, compassion, and energy. Whatever the cause, bearing the burden means carrying the load until the brother or the sister can walk unburdened on his own again. I love the old proverb that says, "A joy shared is a double joy. A burden shared is half a burden."

What does that demand?

1. Real dedication to fellowship

In a Peanuts cartoon some time ago, Lucy looked at Charlie

ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ?

ಎ. ಪಾಪದ ಮೋಸದಿಂದ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. (ಇಬ್ರಿಯ 3:13) ಸೈತಾನನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರಿಂದ ದೂರವಿಡುವ ಮತ್ತು ದೂರವಿಡುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವ ಅವನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬೇಡಿ. ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ನನ್ನ ಪಾದದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಏನಾಗಬಹುದು? ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದು ಕೊಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ದೆವ್ವವು ದೇವರ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಚಲಾವಣೆಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಬಹುದಾದರೆ, ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ಯಾಂಗ್ರೀನ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ.

ಸೈತಾನನು ಇದೀಗ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಲೋಭನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಅವನು ಹೆಮ್ಮೆ, ಕಾಮ, ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ನಿರುತ್ಸಾಹ, ಭಯ, ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಕೋಪ, ಅನುಮಾನ, ಅಪರಾಧ ಅಥವಾ ದಂಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಪ್ರಲೋಭನೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅವನ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಎಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವ ಉಳಿಸುವ ರಕ್ತದ ಹರಿವಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ದೇಹದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು "ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಹೋಗಬೇಡ, ನೀವು ಉಳಿಯಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ಮುಖ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಗಂಭೀರವಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಪಾಪದ ಮೋಸವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಿ. ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳ ವಾಸ್ತವತೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಕೇವಲ ಸಂಕಟ, ನೋವು, ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಬಿದ್ದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಉಳಿಯಲು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತದೆ.

Brown and said, "Why are we here on earth?" Old compassionate Charlie Brown looked at cynical Lucy and said, "We're here to help other people." Lucy thought a second and put a scowl back on her face and said, "Then why are other people on earth?" That's a question the world asks? Why is everybody else here to mess me up? I don't want anything to do with them as long as they don't bother me, "Live and let live, stay out of my business. Look out for number one and let everything else go." Let me tell you something, Christ challenges that. If we fall victim to that, then we're not God's church. We may be an organization, but we're not an organism. We're certainly not the Body of Christ. Fellowship means more than a handshake on Sunday morning. It means an integration of life.

We need to be like the two dogs I heard about in Barnsley, England. There was a little dog named Nick, a terrier, and another little dog named Percy, a Chihuahua. One day Percy was hit by a car. Percy's owner thought that poor Percy was dead. So that owner, Christine Harrison, took that little Chihuahua body and put it in a plastic bag, went out back and buried it in the back yard. Nick, the terrier, was heartbroken. He went over and dug up the plastic sack. With his teeth he drug it over by the house. When Christine came out and picked up that sack, the heart was beating. Percy, the Chihuahua not only lived, he totally recovered.

When I heard that story it reminded me that God is in the resurrection business. Christians are raised to a newness of life when baptized into that Christ. They are resurrected from their death to sin and given a new life pure and free from sin.

We're committed by the same spirit that brought Jesus back to life, just pulling people from the clutches of death as we bear their burdens. Folks, the church is a hospital, but it doesn't matter how organized we are if nobody gets cured. If we're going to bear one another's burdens, there's got to be a real dedication to fellowship.

2. A new definition of membership in the body.

We are members of the Body of Christ. (Romans 12:4-5 and 1 Corinthians 12) "Therefore we are members of one another." That's what being a body is all about. I think we need to be more like mountain climbers.

In 1953, you might remember the name Sir Edmund Hillary. He led the first team to go all the way to the zenith of Mount Everest. He had a guide with him, a Sherpa guide, whose name was Penzick Norgay. It's a good thing Norgay was with Sir Edmund Hillary because as they began their descent, Edmund Hillary's foot slipped and he so lost his balance that he fell completely, but Norgay had taken his pick and jammed it into the ice and because of the rope holding them together was able to keep hold of him until he was able to make his way over and grab hold of the mountain again. Otherwise, he would have fallen over a

ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಮತ್ತು ನೋವು ಏಕೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. "ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂಭವಿಸಲು ಸಹ ಅನುಮತಿಸಿದ್ದೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅದರ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಯುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ." ಆದರೆ ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಬೇಕು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಮ್ಮ ಉಡುಪುಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಉತ್ತೇಜನದ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜಕ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳುವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

5. ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇವೆ?

ಇದು ಕೇವಲ ಕಡಿಮೆ ಟೈಟ್ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇಂದು ಕರೆಯುವವರೆಗೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಎ. ನಾವು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಪೌಲನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಡೀ ಚರ್ಚೆ ಚಿಂತಿತವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಹಿಂತಿರುಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು "ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಸತ್ತರು." ಆದ್ದರಿಂದ 1 ಥೆಸಲೋನಿಕದವರಿಗೆ 4:13-18 ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಯೇಸುವಿನ ಬರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಭವ್ಯವಾದ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಸತ್ತವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ; ಅವರೇ ಮೊದಲು ಏಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ." ನೋಡಿ, ನಾವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ, ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದರೆ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ

thousand feet. When they got down to the bottom, everybody was ready to make Penzick Norgay a hero, and he responded to the press, "No, no, no, I'm not a hero." He said, "Mountain climbers are tied to one another to help each other. That's just who we are."

He didn't want praise for that which was natural. He didn't want a claim for that which was expected. Our nature as a body demands that we be committed to mutual help.

The questions are.

1. Who is your line tied to? You can't all be tied to every member; that's just not possible, but your line had better be tied to some Christian brother or sister.
2. Who is going to hold you up when you slip and who will help bear your burdens?

Whybear the burden?

The answer is simple. It's right there in Galatians 6:2, "because it fulfills the law of Christ." "Well, what is the law of Christ?" I've looked all the way through the Bible and, in my opinion, Jesus gave that law when said to his apostles before a hostile group "A new command I give you, love one another as I have loved you, so you must love one another." (John 13:34)

Now when Jesus gave that command, it really was a bit of a paradox to his listeners because he wasn't giving a new command to love one another. Leviticus 19:18 commands, "Love one another." That one was a thousand years before Jesus. But the new command was to "Love one another as I have loved you." That's how much I want you to love one another.

Did he bear our burdens? He surely did. He bore every burden that we have, and every burden that we will have on that cross on a hill called, "Calvary." Because of that, Christians know a newness of life now, and an eternal life in a perfect place called "Heaven." Jesus has given us the ultimate model of what it means to bear one another's burdens—that's the new command. Do it as long as it takes, as deep as it takes, as much as it takes. Bear one another's burdens and so fulfill the law of Christ. Amazing Grace #1313, Steve Flatt, May 25, 1997

Admonish One Another

There are many times where the Bible tells us to do certain things to one another. The reason for that is: We are the Body of Jesus Christ. We are members connected to one another, like a hand is connected to wrist, or a foot is connected to an ankle. Because we're connected, there are certain things we have to do for one another and to one another.

For example, the umbrella command is to "love one

ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಡಿ, ಆದರೆ ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿಸಿ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ, ನಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಲವನ್ನು ನೀಡಿ ಮತ್ತು ನಾವು ಸಹಿಸಬಹುದಾದ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಮತಿಸಬೇಡಿ. ಅವು ಭವ್ಯವಾದ ಭರವಸೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ.

ಬಿ. ನಿಜವಾದ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಪಾಲ್, ಕೊರಿಂತ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಮತ್ತು ಭೀಕರವಾದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ತೋಳಿನ ಉದ್ದದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. "ಈಗ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಂತ್ವನ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅತಿಯಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ." (2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 2:7) ಸಾಂತ್ವನ ಎಂಬ ಪದವು ಅದೇ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾಗಿದೆ, ಪ್ಯಾರಾಕೊಲಾಟೊಸ್ ಅನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಹುದು. ನೋಡಿ, ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಗೋಚರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು.

ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸಲಹೆಗಾರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಸಹವರ್ತಿ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮಾಲೋಚಕರು, "ಏನು ತೊಂದರೆ?" ನಾವು ಜಗಳವಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕರು ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಉನ್ನಾದದ ಅರ್ಥ." ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಐತಿಹಾಸಿಕ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವಳು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾಳೆ." ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಮಾಡಬಹುದು. ಕ್ಷಮಿಸಲು ನೀವು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.

ಅಮೇರಿಕನ್ ರೆಡ್ಕ್ರಾಸ್‌ನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಕ್ಲಾರಾ ಬಾರ್ಟನ್ ಒಬ್ಬ ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಳೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಭೀಕರವಾಗಿ, ತುಂಬಾ ನಿಂದನೀಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಿಸ್ ಬಾರ್ಟನ್ ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು

another." Right? Then we look at things like "accept one another," "encourage one another," and "forgive one another." This lesson may be the most difficult one to apply. How do you really love those members of the body who are not living as they should? What do we do for those kinds of folks?

A lot of times we do what the little girl said when she misquoted the great commission by just one word. She said, "Go ye into all the world and preach the gossip." That's close, but that's still very far away. I've searched the Bible on these one another passages, and I can't find a single command in the New Testament where it says, "Talk about one another."

"I myself am also persuaded of you my brethren that you also are full of goodness, filled with knowledge, able also to admonish one another." (Romans 15:14-KJV) Now admonish is not a word we use everyday. One of the most common synonyms for admonishing one another is instructing one another. That's the way it's rendered in the NIV.

The New International Dictionary of New Testament theology defines admonish; "It seeks to correct the mind, to put right what is wrong in order to improve the spiritual attitude." In other words, admonishment implies a re-direction of thinking. It is an instruction, but it's in the context of righting a wrong.

1. Counsel, to warn, or to correct.

Certainly, there is a place in the body for instruction and teaching. There is also a place in the Body of Christ for correction. That is not the same as negative teaching. There is a place in the body for positive instruction and there is a place in the body for positive correction. Admonishment is not about being negative at all. It's not about condemnation. It's not about judgmentalism; rather, it is a positive warning and guidance that is based on God's truth.

2. Admonishment from love and concern and not haughtiness.

Paul wrote about a brother who had been admonished, corrected and warned "Yet do not regard him as an enemy, but warn" (there's the same word as admonish) "but warn him as a brother." (2 Thessalonians 3:15) Admonishment isn't what you do to label somebody, it's not what you do to criticize somebody and it's not what you do to be ugly to somebody. It's to help brothers and sisters. It stems out of love and concern.

The classic example of an admonisher is a parent. Now moms and dads, I know you can relate to this. What does Ephesians 6:4 say? We've quoted it all of our lives, "Bring up your children in the nurture and the admonition of the Lord." Do you know what the word admonition is? It is the noun form of the verb, admonish. "Bring up your children

ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಸ್ನೇಹಿತ ಹೇಳಿದ, "ಓಹ್, ಪೇಪರ್‌ಗಳೂ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿವೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು." ಅವಳು ಮೂರ್ಛಾಳು ನಿಮಿಷ ಹೋದಳು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಕ್ಲಾರಾ ಬಾರ್ಟನ್ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು "ಓಹ್, ಓಹ್, ಓಹ್ ಅದು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ." ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದಂತೆ ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅವರನ್ನು ನಿರುತ್ತಾಹಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಮಹಾನ್ ನಂಬಿಕೆಯ ಜನರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿಬ್ರೂ ಲೇಖಕರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಪವನ್ನು ಎಸೆಯೋಣ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಓಡೋಣ. ಓಟವನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ." (ಇಬ್ರಿಯ 12:1) ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಆ ಮಹಾ ಮೇಘದಲ್ಲಿ ಅಬೆಲ್, ನೋಹ, ಡೇವಿಡ್, ಯೆಫ್ತಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕರು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹುರಿದುಂಬಿಸೋಣ.

ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಪೀಟರ್ ಉಬೆರೋತ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪೀಟರ್ ಉಬೆರೋತ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಲೀಗ್‌ನ ಬೇಸ್‌ಬಾಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಲಾಸ್ ಎಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ 1984 ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನ್ಯಾಶ್ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಉಬೆರೋತ್ ಕೇಳಿದರು, "ನಾನು ನೋಡಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಥ್ಲೀಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುವಿರಾ?" ಈಗ ನೀವು ಉಬೆರೋತ್‌ನಂತೆಯೇ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಪ್ರತಿ ಕಿವಿಯೂ ಮುದುಡಿತು. 84 ರ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು 20,000 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಟಾರ್ಜ್ ಓಟವನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸರ್ಪೆಟ್ಟಿನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು

in the admonition of the Lord."

Parents, a major part of your job is to teach your children. Can you, over the course of their entire childhood, only teach without correction? No, it just doesn't work that way. You don't want to nag or correct out of anger. You want to always be motivated by love. But a parent abdicates responsibility if he or she never corrects, never warns or never admonishes. I think parents, more than anybody else, know that wouldn't work. Yet, we parents also know that admonishing and re-directing of our children stems out of our great love for them. That's the way it is to be among Christians.

The apostle Paul practiced what he preached, didn't he? If you've read your New Testament at all, you know that Paul was not afraid to confront anybody, anywhere and at any time about sin in their lives. In Galatians 2:11, he confronted the apostle Peter. I had to confront him because he did the wrong thing. Acts 20:31, Paul admonished elders in the church. But I love the way that verse concludes when he says to those elders, "Remember that for three years I never stopped warning" there's the word, "warning each of you night and day with tears." Do you see the compassion and the love? Paul knew that at times admonishment was the right thing to do, but there's a right way to do it.

A. Who is responsible for being an admonisher?

Whose ministry is it? First, it is the responsibility of leaders of the body. "Now we ask you, brothers, to respect those who work hard among you, who are over you in the Lord (look at this) and who admonish you. Hold them in the highest regard in love because of their work. Live in peace with each other." (1 Thessalonians 5:12-13)

In those two verses Paul recognizes the great difficulty of shepherding a church. He knows that those men who are going to serve as elders are going to at times need to redirect the thinking of some of the members who are in error. He charges us to support those men whose task it is to do so. Leaders cannot lead a church if they turn their head to sin because it will destroy their credibility. But it's also true that leaders can't lead if they are not supported by and respected by the body when they do admonish. Likewise, members will not be able to support leaders if they are not informed about what the leaders are attempting to correct or accomplish. If a church has leaders who care enough to confront carefully and lovingly, they should be held in the highest esteem by the members of that body.

B. Whose responsibility is it to admonish?

Yes, the leaders, but also the members of the body; "And we urge you, brothers," now Paul is addressing it to the entire church at Thessalonica, "we urge you, brothers, warn those who are idle, encourage the timid, help the weak, be patient with everyone." (1

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು, ಅವರು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರೆ, ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಓಟಗಾರನಿಂದ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಟಾರ್ಜ್ ಅನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನದನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಸವಲತ್ತುಗಾಗಿ ಅವರು \$ 3,000 ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಯಿತು. \$3 ನ ಪ್ರತಿ ಬಿಟ್,

ಉಬೆರೋತ್ ಹೇಳಿದರು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೆಚ್ಚಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಗಡುವು ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು, ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮುಂಜಾನೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಟಾರ್ಜ್ ರನ್‌ನ ಸುದ್ದಿ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹುರಿದುಂಬಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕೇವಲ ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸುಮಾರು 10:00 ಗಂಟೆಗೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆವು, ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ತಡವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರೊಬ್ಬರು ವೀಡಿಯೋ ಟೇಪ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಉಬೆರೋತ್ ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೇವೆ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ, ಹೊಡೆದು ಸಾಯುತ್ತೇವೆ, ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಇದನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು." ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಸರಿ, ಅದು ಏನು?" "ಇದು ಟಾರ್ಜ್ ರನ್ನ ವೀಡಿಯೋ ಟೇಪ್." ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಾವು ಅದನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ." ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಹೇಳಿದರು, "ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಈಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ." ಅವರು ಅದನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದಾಗ,

ಇದು ನ್ಯೂ ಮೆಕ್ಸಿಕೋದಲ್ಲಿ ಕಿರಿದಾದ ಚಿಕ್ಕ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಆಳದಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಟಾರ್ಜ್ ಹಿಡಿದು ಓಡುವ ಓಟಗಾರ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಓಟಗಾರನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಟಾರ್ಜ್ ಅನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮುಂದಿನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರನ್ನು ನೀವು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಯಾರೋ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೋಟಾರ್‌ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದಡ್ಡ ಪೋಲೀಸ್ ನೋಟವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಟಾರ್ಜ್ ಬೆಳಗಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ತನ್ನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರು

Thessalonians 5:14) Again, that word, warn, is the Greek word for admonish. So Paul points to a reciprocal, brotherly ministry of Christians administering mutual and caring oversight. He said, "I want you to feel like you've got the responsibility to admonish one another." Why? Because we are members of one another. If you're going to obey the "one another" passages, you must understand what it means to be "members of one another." We're not members of an organization. We're members of an organism. We're members of a body, and we're connected to one another.

Most Christians are very afraid of mutual accountability. Very seldom do you see any admonishment going on between members. I think it's because of the fallacy of the most prevalent concept of what church is all about. That concept is: You assemble as a church, sit down, listen, and leave. I'm in charge of my life. You're in charge of yours. I don't mess with you, and you don't mess with me. That's not what membership in the Body of Christ means. Is that the way your hand relates to your arm? I don't have anything to do with you. You don't bother me. We just do our own thing. We are responsible for one another. The church is Christian people, an organism, not an organization.

C. What does it take to be an admonisher? If it's going to be a ministry that we do—how do we do it?

a) *Be full of goodness.* "I myself am convinced, my brothers, that you yourselves are full of goodness." (Romans 15:14 NIV) See that's what allows them the ability to admonish. He says, you've got Christian character and you've got a level of maturity. Thus, you have the credibility when it comes time to admonish.

I don't know about you, but I don't respond very well when somebody storms in and attempts to set me straight. How about you? But, I listen and respond when someone in humility comes with their eyes filled with tears to talk to me about a misunderstanding, or maybe just an area where I'm wrong.

In his first letter to Corinth, Paul had some hard things to say to that church: "I am not writing this to shame you, brothers, but to warn you, as my dear children." (1 Corinthians 4:14) If you want people to listen to you when you admonish, you'd better walk with integrity and interact with humility. Judges tend to be full of themselves while admonishers tend to be full of goodness. There's a big, big difference.

b) *Be filled with knowledge.* Again, in Romans 15:14, after he says be full of goodness, he says, "Be complete or be filled with knowledge." Now Paul is not speaking there about random knowledge, just

ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಟಾರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ.

ಇದು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೀಡಿಯೋ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಹೊಳೆಯುವ, ಸುಂದರವಾದ ಸ್ಮೈಲ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ನಂತರ, ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಂಗವಿಕಲಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಒಂದು ಪಾದವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರ ಮುಂದೆ ಇಡಬಲ್ಲಳು. ಅವಳು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಜನಸಮೂಹವು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಉಬೆರೋತ್ ನಂತರ ಅವಳ ಹೆಸರು ಆಮಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಒಂದು ಘನ ವರ್ಷದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ಮತ್ತು ಅವಳು ಹೋದದ್ದು ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್. ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಮಾರ್ಕನಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಟಾರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದು ಅವಳ ಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಏರುಗತಿಯ ದರ್ಜೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಸಮತಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ರಸ್ತೆಯ ವಿಶೇಷ ಭಾಗವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವಳು ಬೇಕ್ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಳು, ಅವಳ ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗೆ \$3,000 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಗಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾನರ್ ಅನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದರು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ, "ರನ್ ಆಮಿ ರನ್!" ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ತರಗತಿಯು ಬ್ಯಾನರ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವಳ ಇಡೀ ಶಾಲೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬ್ಲಾಕ್ ಅನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು.

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಅವಳು ಆಗಲೇ ಟಾರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಪರ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದಳು; ಅವಳು ಆ ಬ್ಯಾನರ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಬ್ಲಾಕ್ ತುದಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು ಮತ್ತು ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಣಿದಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಮತ್ತು ತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು, ಮತ್ತು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಶಾಲೆಯು ಬ್ಯಾನರ್ ಅನ್ನು ಬೀಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಊದಿಕೊಂಡಿತು. "ರಾಕಿ" ಚಿತ್ರದ ದೃಶ್ಯ 'ರನ್ ಆಮಿ ರನ್' ಎಂದು ಜಪಿಸತೊಡಗಿದರು. ಮತ್ತು ಅವಳು ಆ ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ನ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ

having a lot of facts; he's talking about Christian knowledge. He's talking about knowing Scripture, but he means actually growing in Scripture. Paul compliments the Christians in Rome because they're not just going through Scripture, Scripture is going through them. When that happens, you have the ability to adequately and effectively admonish somebody.

"All Scripture is God-breathed..." (2 Timothy 3:16) is memory work for most of us, it talks about what Scripture is all about. What does the rest of the verse say? "...and is useful for teaching," yes, also for "rebuking, correcting..." See the ability to admonish is found in those who walk with Christ, who are filled with goodness, and the knowledge of Scripture. Admonishment, just like encouragement, forgiveness, acceptance, and just like every one of these "one another" passages in this series are just natural outflows of Jesus into the lives of others. Our Lord did every one of these things at the right time, to the right people and with the right attitude.

Now not everybody in the church can be an admonisher. There are some folks in every church who don't walk with enough credibility to admonish somebody else. I'm not talking about perfection, but I am talking about walking the walk. Then there are other people in the church who are too ignorant of Scripture to be able to adequately admonish somebody else. But every church must have some, hopefully many, members who are mature enough to be admonishers.

D. How do we do it? How should we admonish one another?

a. *Admonish violations of Scripture, and let's let that be the parameter.* Some of you may think this violates the command to "accept one another" because of other passages in Romans. Paul said "therefore let us stop passing judgment on one another" (Romans 14:13); "accept one another, just as Christ accepted you" (Romans 15:7) and "Oh yes, but I do want you to also admonish one another. I want you to correct one another." (Romans 15:14) You may be scratching your head and asking, "Well, what gives? I don't understand."

All we're seeing here again is the need for balance and discernment in the body. If you haven't figured it out, let me make it clear for you. Paul in Romans 14 and 15 argues that there is considerable room in the body for opinion. In fact, there is considerable room for personal conviction. But there is no room in the body for deliberate sin. Paul made it clear that in matters of opinion and personal conviction, there should be acceptance. But admonishment brings a brother or a sister face to face with the teaching of Scripture. We

ತಲುಪಿದಳು ಮತ್ತು ಟಾರ್ಜ್ ಅನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಸಹವರ್ತಿ ಹೊಡೆತದಂತೆ ಆಘ್ ಆಗಿತ್ತು.

ಆ ಹವ್ಯಾಸಿ ವೀಡಿಯೋದ ಮುಕ್ತಾಯದ ದೃಶ್ಯವು ಅವಳ ತಾಯಿ ಪುಟ್ಟ ಆಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಡ್ಡ ಪೋಲೀಸ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು, ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖವಾಡವು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು ಮತ್ತು ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ನೋಡಿ ನಿಜವಾಗಲೂ ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಅದು. ನಾವು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಬಿಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ; ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಸ್ಟೀವ್ ರನ್ ಅನ್ನು ಓಡಿಸಿ. ಮೇರಿ ರನ್ ಓಡಿ. ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಡಿ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1310, ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್, ಏಪ್ರಿಲ್ 27, 1997

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿ

ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜರ್ಮನಿಯ ಸೈನಿಕನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯಗೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಮ್ಮ, "ನೀವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದರು. ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಎರಡು ಬಾಗಿಲುಗಳು ಕಂಡವು. ಒಬ್ಬರು "ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು "ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಯವಾಗದ ಕಾರಣ, ಅವನು ಎರಡನೇ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಹೋದನು. ಅವರು ಉದ್ದನೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರು. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಬಾಗಿಲುಗಳಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬರು "ಅಧಿಕಾರಿಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು "ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲದವರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲದವರ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ, ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಹಾಲ್ ಇತ್ತು. ಅವನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಡೆದನು, ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಎಡಪಕ್ಕದವರು 'ಪಕ್ಕದ ಸದಸ್ಯರು' ಎಂದಾದರೆ ಬಲಪಂಥಿಯರು 'ಪಕ್ಕೇತರರು' ಎಂದರು. ಪಕ್ಕದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದ ಅವರು ಬಲಬದಿಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆದರು ಮತ್ತು ಬೀದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಅವನ ತಾಯಿ ಕೇಳಿದರು, "ಸರಿ ಮಗ, ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ

must humbly and lovingly point out these violations. I like what one old preacher said, "If you can't bring God's Word into the matter, then the matter is not worth bringing up." That's the parameter for admonishment.

b. Be sure to examine your own life.

A man stepped on one of those old timey scales and put in his nickel. It gave him a little card along with his weight. He nudged his wife and said, "Honey, look it says "You're handsome, witty, and intelligent." She said, "Give me that card." She looked at it and said, "Yes, and it's got your weight wrong, too." Do you know what you need to do before you admonish somebody else? You really do need to weigh your life. Jesus taught that principle in the Sermon on the Mount "Why do you try to get the speck out of your brother's eye before you look at that giant beam sticking out of your own eye." (Matthew 7:3) You cannot be an admonisher until you first examine your own walk with God and be sensitive to it.

Let me give you a little caveat. You're not qualified to be an admonisher until you, yourself, can receive admonishment. If you think there are not areas in your life that occasionally don't need correction, you had better think twice. You better mark that well.

c. Confront the individual, personally.

Now this is hard. Confront the individual personally. Public admonition is not to be used to avoid personal confrontation. Neither does sending a letter or e-mail. The Bible teaches that public admonition is the last step in correcting a person.

Jesus says that if you've got something against a brother, he's wronged you, here's how you deal with it a) you go to them to see if you can't just work it out, b) if he won't listen, take two or three witnesses, and try to use group mediation, c) "If he refuses to listen to them, tell it to the church;" (look now) and d) "if he refuses to listen even to the church, then treat him like a pagan." (Matthew 18:15-17)

I found in those rare instances where I've ever seen church discipline exerted, that we've skipped step three. When it's ever done, you go to them one on one, you take two or three, then you go tell the Elders and the Elders might get up and say, "Don't have anything to do with them." It says, "Tell it to the church, and if he won't listen to them," see the picture I get from that is, the church (the members, Christians) says, "We've got a brother in trouble. He is deliberately spitting in the face of God. How about every one of you getting in touch with him this week and next week?" You talk about positive peer pressure, you talk about those people saying, "Brothers, we love you, we want you

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?" ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವರು ನನಗಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಚಂಡ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬೇಕು."

ಆ ಪುಟ್ಟ ಕಥೆಯು ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ರಚಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಜೀವಿ, ಅದರ ಸ್ವಭಾವತಃ, ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಕಾಳಜಿ, ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೊರುವುದು ಇರುತ್ತದೆ.

"ಒಬ್ಬರ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊರರಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ." (KJV) "ಪರಸ್ಪರ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೀರಿ." (NIV) (ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 6:2)

ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊರಬೇಕಾದ ಹೊರಗಳು ಯಾವುವು? ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ ಹೊರ ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಬೇರಿಯೊಸ್ ಎಂದರೆ ಅಗಾಧವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ, ದುಃಖ ಅಥವಾ ದುಃಖವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೊರೆಯು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ. ಒಂದು ಹೊರೆಯು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ, ಹೊರಗಳು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೆಲವು ಹೊರಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಇದು ಗಲಾಟ್ಯ 6:2 ರಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ತಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ಪದ್ಯ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ. "ಸಹೋದರರೇ, ಯಾರಾದರೂ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಆತ್ಮಿಕರಾದ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಥವಾ ನೀವು ಸಹ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದು." ನಂತರ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ, "ಪರಸ್ಪರ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರರಿ, ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೀರಿ."

ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 6:1 ರಲ್ಲಿ, "ಸಿಕ್ಕಿ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾದ ಪದವು, ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವರು ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾಗಿದ್ದು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಚಿತ್ರ, ರೂಪಕ, ಸ್ಪಿಷ್ಟರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

to come back." I've never in all my years been asked to do that, but that's what I read in Matthew 18. If he won't listen to them, then treat him like a pagan. Folks, sometimes in a body, amputation is necessary, but it is always the last resort.

d. Direct him or her to Jesus.

"We proclaim him, admonishing and teaching everyone with all wisdom, so that we may present everyone perfect in Christ." (Colossians 1:28) Do you know that the goal of admonition is admonishment? It's not to make somebody tow the line to my expectations. Admonishment is simply encouraging one another to be like Jesus, helping steer us when we begin to get off course, steering us back to that goal of being Christ-like.

e. Encourage the one who responds.

Maybe they respond from you just going one on one or, maybe it's after two or three times. I don't know, but encourage the one. In Corinth a brother was just living in open rebellion. He was in some kind of incestuous union. Paul said, "Don't tolerate that church, that's just dead wrong." (1 Corinthians 5) So, they exercised the spiritual discipline we talked about a moment ago. He responded by repenting. But some of the brothers and sisters were holding it against him, even after he repented. As a result Paul said, "Now about that brother, you ought to forgive and comfort him so that he will not be overwhelmed by excessive sorrow." (2 Corinthians 2:7) Make sure you understand that nobody's role is to be only an admonisher.

Among the spiritual gifts in Romans 12, it doesn't ever say the gift of admonishment. It's nobody's job just to go around and correct everybody they see. When somebody responds positively to loving correction, then encourage them and embrace them.

The command to admonish one another is the hardest one of all. It's difficult, risky, and costly, but the dividends are eternal. If we don't care enough to admonish, then we don't care enough. Paul said, "And I myself also am persuaded of you my brethren that you are also full of goodness, filled with knowledge, able also to admonish one another."

Perhaps this lesson has touched your heart and rekindled in your mind knowledge of where you need some redirection. It may be that your own conscience has been your admonisher. Your own conscience has said to you even today, "I need to make things right. I need to be restored or reconciled to God. Amazing Grace #1312, Steve Flatt, May 18, 1997

ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 2 ತಿಮೊಥಿಯ 2:26 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ದೇವ್ವದ ಬಲೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ." ಜೇಮ್ಸ್ 1:14 ರಲ್ಲಿ, ಜೇಮ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಸೆಯಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ." ಅಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಪದವು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಆಮಿಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಪ ಏನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಯು ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕಪಟವಾಗಿ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತೂಕದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟು ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತೇವೆ.

ನಾನು ಈ ವಾರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಬಿಳಿ ಇರುವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಇಡೀ ಖಂಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕಟ್ಟಡ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಜನರು ನೆಲದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಉತ್ತಮವಾದ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ, ಬಹುಶಃ ತಿಂಗಳುಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಇಡೀ ಮನೆಯು ಕೇವಲ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಇರುವೆಯು ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೊರಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮನೆಯ ಕೆಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮರದೊಳಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ, ಅದು ಹಾನಿಗೊಳಗಾದಾಗ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ಕಿರಣದ ಮೂಲಕ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಚುಚ್ಚಬಹುದು.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಅನೇಕರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೀಗಿದೆ. ನೀವು ಹೊರಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಇಡೀ ಜೀವನ, ಇಡೀ ಮನೆ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕೊಳೆತವೆಲ್ಲ ಒಳಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಹೊರಗಳು ಹೀಗಿರಬಹುದು:

1. ಪಾಪ. ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು ಪಾಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಟ್ಟಡ ಹೊರಗಳು.
2. ಭಾವನಾತ್ಮಕ. ಇದು ನಾವು ಪಾಪದ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದಾಗ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಭಯ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹೊರಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
3. ಶಾರೀರಿಕ. ಇವು ಇರಬಹುದು ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಅಪಘಾತ, ದುರ್ಬಲತೆ, ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ

Members of One Another

"Just as each of us has one body with many members, and these members do not all have the same function, so in Christ we who are many form one body, and each member belongs to all the others." (Romans 12:4)

All the other world religions will usually talk about an appearance or a vision of their God. But the unique position of Christianity is that the One who existed before time and who created everything became flesh and lived among us as a human being in the form of Jesus of Nazareth. That is fundamental to Christianity, and there's nothing like it anywhere else in the world's religions. That's incarnation.

In one sense, the incarnation of Jesus didn't end with His ascension into heaven in Acts 1. Don't misunderstand, Jesus did ascend to heaven. He is seated at the right-hand of the throne of God, and He will stay there until He comes back again to destroy the world and take home all those who are His.

In another sense Jesus continues. He continues to be lived out in the members of His body, the church. "And He is the head of the body, the church." (Colossians 1:18)

The Bible doesn't say the church is like the body of Christ. It doesn't say the church resembles the body of Christ. It clearly states "the church is the body of Christ." Therefore:

The church is not an organization, it is an organism.

It is essential to understanding who the Church is and what it does. The church is not an organization; it is an organism. Jesus continues to live, work and move through the members of His body. "So we in Christ form one body." (Romans 12:5) We are a contemporary expression of Jesus Christ, Himself.

If New Testament Christianity is to be restored to its original concept, the church must be restored and the institutional concepts eliminated. We need to get rid of the images, and the vocabulary that looks at the church as an organization. The church Christ established is an organism; it is the living and active Body of Christ.

Parts of the Body of Christ not Church Membership

Again, if New Testament Christianity is to be restored, the original concept of what body membership really means must be restored. I'm convinced that their proper understanding is based on an understanding of what it means to be as Paul said, "members of one another." That's exactly what Romans 12:5 says, "So in Christ we who are many form one body."

Now what does that word, "member" mean? We use it all the time, don't we, in connection with church. Have you

ವಯಸ್ಸಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

4. ಹಣಕಾಸು - ವಜಾಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿ, ಕಳಪೆ ಹೂಡಿಕೆ ತಂತ್ರ, ಅಥವಾ 101 ಇತರ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಪತ್ತು.

ಹೊರಗಳು ಅವುಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಹೊರೆಯು ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೊರಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

1. ವಿನಮ್ರಾಗಿರಿ. ನೀವು ವಿನಮ್ರಾಗಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ನೀವು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯು ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕದ ಪದ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಮಲಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಗಲಾಷಿಯನ್ಸ್ 5:26, ಅಧ್ಯಾಯ 5 ರ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಬಾರದು, ಪ್ರಚೋದಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆಪಡಬಾರದು" ಮತ್ತು ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 6: 3, "ಯಾರಾದರೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವನು ಏನಾದರೂ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ." ಒಬ್ಬರ ಭಾರವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೊರುವ ಆಜ್ಞೆಯು ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ನಡುವೆ ಕಂಡುಬರುವುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಲ್ಲವೇ. ದೇವರ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಳಿದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. "ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ."

ಅಂಡರ್‌ಪಾಸನ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಮಹಿಳೆಯ ಕಥೆಯಿಂದ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಋಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನೆಲಹಾಸಿನವರೆಗೂ ನೀರು ಏರುತ್ತಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರಗಳ ಡ್ರೈವ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೆಳಗೆ ಒರಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮೇಡಂ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದೇ?" ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು "ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲ!"

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮತೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದು. ನಮ್ಮತೆಯು ಗಲಾತ್ಯ 6:1 ರಲ್ಲಿನ ಆಜ್ಞೆಯ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ, "...ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರಾದ ನೀವು ಸಹೋದರನನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು." ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ನೀವು ಪರಿಪೂರ್ಣರು ಎಂದಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಂದರೆ ನೀವು

placed your membership, yet? Are you a member of that church? We grow up hearing that term repeatedly. But let me suggest to you that we have often used it poorly. Most often "member" is used in an organization context and not in an organism context.

Let me illustrate the difference. What does it take to be a good member of an organization, "say the Rotary Club, the Kiwanis Club, or the local garden club?" It usually takes three things:

- attend some of the meetings, not all, but most,
- keep whatever rules and bylaws the club might have and
- pay your dues. That's essential, that's how you become a member of good standing in a local club or organization.

How is one considered a member of good standing in the church? The criteria most often used are:

- how often does one attend?
- does he live by the standards (keep the rules)
- does he contribute (give a check) just about every Sunday. If the answer is yes then they're a good member at the So and So church.

I believe Scripture challenges that idea. See, you can be a good member of the Rotary Club; you can be a good member of the Kiwanis Club or the garden club without being closely and integrally bound to everybody else in the club. You don't have to be dependent upon those folks in order to be a good Kiwanian or Rotarian. Paul says that's not what body membership is. In the Body of Christ each member belongs to the other. Let me suggest that far too many churches around the land practice club membership in their congregations. They don't consider themselves "members of one another."

It's like the difference between a pile of bricks and bricks that are cemented together in a wall. The pile of bricks isn't connected. Which one is useful for the purpose for which the bricks were designed? The pile of bricks, or the bricks that are fashioned into a wall? In which scenario is it easier to steal a brick? In too many churches the preachers and elders are running around trying to get things done by stacking bricks that aren't cemented together and worrying about the devil coming in and stealing one of those bricks when God wants those bricks to be cemented and bonded together. That's the idea of a body.

You don't lose a member of your physical body without knowing it, do you? I know I've got absent-minded children, but I've never looked at one and said, "Where did your hand go?" "I don't know, I had it when I left this morning." But in a body, members are so connected they don't just fall away, they don't just disappear. That's the point. Christians are body members. That's what it takes to

ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು.

ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಗಲಾತ್ಯ 5:22-23, ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಇದರರ್ಥ ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ಶಾಂತಿ, ತಾಳ್ಮೆ, ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸೌಮ್ಯತೆ, ದಯೆ, ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನೀವು ವಿನಮ್ರತೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಹಲವಾರು ಬಾರಿ, ನಾವು ಕನೈಕ್ಯಿಕಟನ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರಂತೆ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪ್ರಮುಖ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಉಪನಗರವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಉಪನಗರದ ಮೂಲಕ ಅಜಾಗರೂಕ ಚಾಲಕರು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ 53 ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಮನವಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು, 'ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ' ಎಂದರು. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ರಾತ್ರಿಗಳ ನಂತರ, ಅವರು ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಖಚಿತವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು, ಅವರು ಪಟ್ಟಣದ ಮೂಲಕ ಅಜಾಗರೂಕ ಚಾಲನೆಗಾಗಿ ಐದು ಜನರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು. ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಐವರೂ ಅವರ ಹೆಸರಿತ್ತು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಇತರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದು ನಮ್ಮದೇ ತಪ್ಪು. ನಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲು ಹೋದರೆ, ಆ ಹೊರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ, ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾಗದಂತಹದನ್ನು ಬರೆದ ಎಲ್ಲಾ ಹಫ್ಡ್ ಹೆಸರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. "ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡವನು ಇದ್ದನು, ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೂ ಅವನು ನನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದನು." ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರು ದುರಹಂಕಾರದ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಹೋದರನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

make us alive in Christ.

"The body is a unit, though it is made up of many parts; and though all its parts are many, they form one body. So it is with Christ. For we are all baptized by one Spirit into one body—whether Jews or Greeks, slave or free—and we were all given the one Spirit to drink.

"Now the body is not made up of one part but of many. If the foot should say, 'Because I am not a hand, I do not belong to the body,' it would not for that reason cease to be part of the body. And if the ear should say, 'Because I am not an eye, I do not belong to the body,' it would not for that reason cease to be part of the body. If the whole body were an eye, where would the sense of hearing be? If the whole body were an ear, where would the sense of smell be? But in fact God has arranged the parts in the body, every one of them, just as He wanted them to be. If they were all one part, where would the body be? As it is, there are many parts, but one body.

"The eye cannot say to the hand, 'I don't need you!' And the head cannot say to the feet, 'I don't need you!' On the contrary, those parts of the body that seem to be weaker are indispensable, and the parts that we think are less honorable we treat with special honor. And the parts that are unpresentable are treated with special modesty, while our presentable parts need no special treatment. But God has combined the members of the body and has given greater honor to the parts that lacked it, so that there should be no division in the body, but that its parts should have equal concern for each other. If one part suffers, every part suffers with it; if one part is honored, every part rejoices with it.

"Now you are the body of Christ, and each one of you is a part of it." (1 Corinthians 12:12-27)

Implications of meaning of body membership.

1. Membership involves dependency.

The concept of body membership helps us understand that no Christian can function effectively by himself. I am very fond of my hand. I use it to touch, point, grasp, write, and for all kinds of things. It is very useful to me as long as it's attached to my body. But the moment it's no longer attached to my body, it is no longer useful to me. In fact, it will begin to putrefy and decay if detached.

In exactly the same way Christians outside the Body will decay. You can assemble every Sunday, sit in a pew, even give your money, but, that alone will not prevent spiritual decay. You must be integrally connected to the Body to prevent decay. You've got to be connected. You need to have some people that are integrally concerned about you, that know you and

ನಾನು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಾಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವಿನಮ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ? ನಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೇ?

2. ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಿ - ಗಲಾತ್ಯ 6:1 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಸೌಮ್ಯದಿಂದಿರಿ, ಆ ಸಹೋದರನನ್ನು ಸೌಮ್ಯತೆಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಿ." ನಾವು ಹೊರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹೊರೆಯು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವಾಗ ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

3. ಭಾರವನ್ನು ಹೊರರಿ. ಹೊರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಆ ಬೇರಿಂಗ್ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. "ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದು ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ/ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಾಲವಾಗಿದೆ, ಇದು ಕೇವಲ "ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿ" ಅಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ. ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಹೊರೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾಪದ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 6:1 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿ." ಮುರಿದ ಮೂಳೆಯ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕ್ ವೈದ್ಯರು ಬಳಸಿದ ಪದವನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿ. ನೀವು 'ಎಂದಾದರೂ ಮೂಳೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಶಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಭಾರವು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಸಲಹೆ, ಅಪ್ಪುಗೆ, ಆಲಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನೀವು ಅದನ್ನು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೊರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ದೈಹಿಕ ಹೊರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ, ಪ್ರಯತ್ನ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ನೀವು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಕಾರಣ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದು ಎಂದರೆ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು. "ಹಂಚಿದ ಸಂತೋಷವು ಡಬಲ್ ಸಂತೋಷ, ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಹೊರೆ ಅರ್ಧ ಹೊರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ.

check on you regularly.

Every member of the body needs a group with whom they pray, share personally one-on-one, listen, and respond in a time of need immediately, people with whom they are directly loving and nurturing. If you think you don't need that, the Apostle Paul disagrees with you for he stated "The eye can't say to the ear, 'I don't need you.' And the head can't say to the foot, 'I don't need you.'" That's not how body membership works.

Independence is an American virtue, but it is not a Christian virtue. Sometimes we tend to think in our culture that anything that is a good American value has got to be a good Christian value; often it is, but sometimes it is not. Sometimes as Americans, we boast of our independence. Christians should not boast of scriptural independence, but rather boast of dependence upon God and the body for our spiritual health. The body is not made so that its members can be independent of one another.

Have you ever eaten a piece of food that was bad? The food didn't really go bad; what happened is some bacteria got on that food. One time I ate a piece of chicken. When it got in my stomach the gastric juices met that chicken and the bacteria in the chicken. The bacteria said to the gastric juices in the stomach, "Oh, how do you do? What can we do for you?" The gastric juices said to the bacteria "No, you don't understand, it's what we're going to do for you. We're here to dissolve you and break you down along with this chicken and to gradually just absorb you to where you become a part of this body." The bacteria said, "Oh, no, no, no, I don't want to do that. See I want to retain my identity. I don't want you breaking me down. I want to stay just like I am." The gastric juices said, "No, you don't understand, that's not the way it works around here; we break everything down so that we're a unit, we are part of a body." The bacteria said, "No, you're not breaking me down." The gastric juices said, "Well, if we don't break you down, you leave the body." About midnight we disfellowshipped the bacteria in a very unpleasant way.

Do you see the point? In a body, either you are integrated into the body dependent upon it, or you leave. Our bodies are not designed to tolerate absolute independence. Do you remember the story of an independent church in the Bible? Its name was Laodicea. They thought they had it altogether, and Jesus said to them in Revelation 3, you say you're rich and you don't need a thing, but let me tell you what you are: "You're wretched, pitiful, poor, blind, and naked." What did He say He was going to do? "I will spew you out of my mouth." Folks, we're not in the body of Christ

ಅದು ಏನು ಬೇಡುತ್ತದೆ?

1. ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆ

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಪೀನಟ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಲೂಸಿ ಚಾರ್ಲಿ ಬ್ರೌನ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಏಕೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇವೆ?" ಹಳೆಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ ಚಾರ್ಲಿ ಬ್ರೌನ್ ಸಿನಿಕತನದ ಲೂಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಇತರ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಲೂಸಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸೈಲ್ ಹಾಕಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇತರ ಜನರು ಏಕೆ?" ಅದು ಜಗತ್ತು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ? ನನ್ನನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡುಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದ್ದಾರೆ? "ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬದುಕಲು ಬಿಡು, ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯಿರಿ, ನಂಬರ್ ಒನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಲಿ" ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದಿರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದನ್ನು ಸವಾಲು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ದೇವರ ಚರ್ಚ್ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾವು ಒಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಲ್ಲ. ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಎಂದರೆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಇದರರ್ಥ ಜೀವನದ ಏಕೀಕರಣ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬಾರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಎರಡು ನಾಯಿಗಳಂತೆ ನಾವು ಇರಬೇಕು. ನಿಕ್ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ನಾಯಿ, ಟೆರಿಯರ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಸಿ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಟ್ಟ ನಾಯಿ, ಚಿಹೋವಾ ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಪರ್ಸಿಗೆ ಕಾರಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿಯಾಯಿತು. ಪರ್ಸಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಬಡ ಪರ್ಸಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಾಲೀಕರಾದ ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಹ್ಯಾರಿಸನ್, ಆ ಪುಟ್ಟ ಚಿಹೋವಾ ದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂಭಾಗದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿದರು. ನಿಕ್, ಟೆರಿಯರ್, ಎದೆಗುಂದಿದನು. ಅವನು ಹೋಗಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲವನ್ನು ಅಗೆದನು. ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಮನೆಯ ಮೂಲಕ ಮದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ, ಹೃದಯ ಬಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಪರ್ಸಿ, ಚಿಹೋವಾ ಬದುಕಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ.

ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ದೇವರು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಜೀವನದ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮರಣದಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಪಾಪದಿಂದ

if we don't need each other. If we don't need each other, we're not in the body.

2. Membership emphasizes equality.

“Just as each of us has one body with many members, and these members do not all have the same function, so in Christ we who are many form one body, and each member belongs to all the others.” (Romans 12:4-5) The context of that passage is Romans 12:3 "For by the grace given me I say to every one of you: Do not think of yourself more highly than you ought, but rather think of yourself with sober judgment, in accordance with the measure of faith God has given you." Why? Then he goes on to say because we are all just parts of a body.

Have you ever seen a picture of a lung? Have you ever seen a picture of a liver? They're not very pretty, are they? I don't care for them. I'd much rather see a picture of a pretty hand, or a pretty face. But what God has deliberately done is designed the unseen less sightly parts to allow the visible parts to do what they do. You know I'd rather see a face than a lung. But a face can be a pretty ugly thing if the lung is not working.

Some people think the visible parts of Christ's body; i.e., the preachers and teachers, are more important than other people of the Body. Not so, not any more important than the face is any more important than the heart or the lungs. In reality the visible parts can only function because the many invisible parts of the body have all been working together performing their much needed function. See all the members of the body are important; that's why we care about one another.

But clubs and organizations don't operate that way. They have a hierarchy, a pecking order or pyramid. Clubs operate on this principle. Visibility is equated to significance. If you don't believe that, just go to the annual club dinner. Do you want to know who the most important people are in that club? It's easy, just look at who is at the head table. Who's going to stand up at that podium, and who's going to speak over and over again? Those are the chief Kahunas, those are the ones who are more important. In a club and most organizations, visibility is equal to importance, but a body doesn't think that way. If anything, the less visible parts of the body are more important than the visible parts.

Paul said at the end of 1 Corinthians 12, and whenever one part hurts, it doesn't matter if it's big, little, visible, or invisible; every part comes to help it.

I'm not a handyman by any stretch of the imagination. This happened many years ago and is part of the reason I'm not a handyman now. I was out hammering something in the garage, putting up a shelf, and I was sitting there hammering away. I got a little cocky and I

ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಯೇಸುವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ತಂದ ಅದೇ ಆತ್ಮದಿಂದ ನಾವು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಅವರ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಾವಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಜನರೇ, ಚರ್ಚ್ ಆಸ್ಪತ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಯಾರೂ ಗುಣಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಹೋದರೆ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆ ಇರಬೇಕು.

2. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು. (ರೋಮನ್ನರು 12:4-5 ಮತ್ತು 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12) "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ." ದೇಹವನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟೇ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

1953 ರಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಸರ್ ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿ ಹೆಸರು ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಅವರು ಮೌಂಟ್ ಎವರೆಸ್ಟ್‌ನ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಮೊದಲ ತಂಡವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೈಡ್ ಇದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಶೆರ್ಪಾ ಗೈಡ್, ಅವನ ಹೆಸರು ಪೆನ್ಸಿಕ್ ನಾರ್ಗೇ. ನಾರ್ಗೇ ಸರ್ ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಇಳಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿ ಅವರ ಕಾಲು ಜಾರಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು, ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನೋರ್ಗೆ ತನ್ನ ಪಿಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಐಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರೆಗೂ ಅವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಪೆಂಜಿಕ್ ನಾರ್ಗೇಯನ್ನು ಹೀರೋ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು, "ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನಾನು ನಾಯಕನಲ್ಲ." ಅವರು ಹೇಳಿದರು, " ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಾವು ಮಾತ್ರ."

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದಕ್ಕೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ದೇಹವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವು ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ.

3. ನಿಮ್ಮ ರೇಖೆಯು ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ? ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೂ ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ

hit the nail. It was the wrong nail. It was my thumbnail. Have you ever done that? You burst a thumbnail, blood is coming out and you're wondering if it's broken. You don't think or say, "Why you stupid thing, it's your own fault. I'll just let you dangle there and maybe you'll just rot off." No! Everything hurts the nervous system and sends the alarm all the way through the body, and the saliva glands act like the immediate EMT—the legs are the ambulance, they start running to the bathroom, and the voice is a siren "OWWWW!" The whole body begins to say, "Help the little thumb, help the little thumb, help the little thumb." Oh when it finally soothes, you say, "Oh, that is so much better, that's the way it works in a body." I count you important because you belong to me. The Christians belong to one another and like it or not, I belong to you. We're a body—hand and arm, leg and foot, eye and brain.

3. Membership demands unity.

In 1 Corinthians 12:12 Paul said, "the body is a unit, though it is made up of many parts." The American Standard says, "The body is one, though it has many members." God has deliberately designed your body to love harmony and hate discord.

I keep using these physical illustrations, personally, but those are the ones I know best and we're talking about a body. Some time ago I was in a basketball game, likely the last basketball game that I ever will play in. I was going one way, planted the left foot and the whole body was still going left, but from this knee down, decided, no, I'm going to stay right where I am. Then it happened — something snapped. See, a body will not tolerate disharmony. The body hates it when members go against each other and fight against each other.

God wants the incarnation of Jesus to continue in the lives of Christians. He wants the world to see Jesus living in our lives. Nothing will destroy the purpose of the continuing incarnation of Jesus quicker or more completely than division in the body. That's why Paul said "Make every effort to keep the unity of the Spirit through the bond of peace." (Ephesians 4:3)

Unity takes effort, doesn't it? It takes work and discipline to keep a physical body working well. You can be assured the devil is furiously determined to keep the church from living out the continuing incarnation. Do you know how he's trying to shut us down? Somebody says, "Well, through false doctrine." Yes. He'll use that if he can. But hear me, for every one church you will see fall to false doctrine, you will see 50 ravaged by a split and by a divisive spirit. "We must make every effort to keep the unity of the Spirit."

Do you know what that means practically? It means

ನಿಮ್ಮ ರೇಖೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಉತ್ತಮ.

- ನೀವು ಜಾರಿಬೀಳಿದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೊರಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಯಾರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಹೊರೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಹೊರಬೇಕು?

ಉತ್ತರ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಇದು ಗಲಾಷಿಯನ್ಸ್ 6: 2 ನಲ್ಲಿದೆ, "ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ." "ಸರಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾನೂನು ಏನು?" ನಾನು ಬೈಬಲ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು "ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು." (ಜಾನ್ 13:34)

ಈಗ ಯೇಸು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾಜಕಕಾಂಡ 19:18 "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿ" ಎಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಯೇಸುವಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯು "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ." ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವನು ನಮ್ಮ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನೇ? ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದನು. "ಕಲ್ವರಿ" ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಂದುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಅವನು ಹೊರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಈಗ ಜೀವನದ ಹೊಸತನವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು "ಸ್ವರ್ಗ" ಎಂಬ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದರ ಅಂತಿಮ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಯೇಸು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ-ಅದು ಹೊಸ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರರಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1313, ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್ಸ್, ಮೇ 25, 1997

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ

make every effort to stay away from gossip. It means make every effort not to be jealous of somebody else here. It means make every effort not to be suspicious. It means if you don't know something, ask and make every effort to not speculate. Make every effort to stay away from anything that would bring discord in the body. No body stays healthy that fights itself.

Precious few physical bodies are destroyed by something on the outside. There aren't many bodies that are destroyed by a gunshot, a bomb going off, or a car wreck; there are some, but not many. How do most bodies die? Most bodies die from the inside out. They die because of cancer, heart attacks or strokes. Most people die because the body goes to war against itself. That is how most churches are destroyed because the members of the body lose sight of their commitment to unity.

That means occasionally those who would disrupt the unity of the body need to be confronted, gently, lovingly, and in a spirit of peace. But the unity of the spirit in the bond of peace is important enough that Paul said, "You make every effort to keep it."

In summary, we've got to learn to think Biblically about what it means to have membership in a body. How do you do that personally on your level? Look at the conclusion, two thoughts as we close.

1. Assess your own involvement

What kind of membership are you holding? Organization or organism? Body or club? Have you substituted something comfortable for something Biblical? How healthy would a church be if everybody practiced your form of membership?

One of the things I've noted as I looked through Paul's illustration about the church as the body of Christ with hands, feet, a head, ears, and eyes. He even talks about ligaments, but he never says anything about fat. The Holy Spirit wants it strong and lean and not just hanging around. Now I know there are some of you who are hurting, and you desire to be healed. You need to be healed but there comes a time when as you are healed by the body and the blood that flows through it, that you then take your role as a healer. You don't just stay hanging around doing nothing.

2. Assume initiative.

Don't just wait until somebody asks you to do something. Bodies don't just get in shape sitting around, do they? You don't sit on that couch and just suddenly get in shape. It takes discipline; it takes work. It's the same thing in the Body of Christ. It starts with a regular check-up. Examine yourself and ask, "Am I who I need to be? What discipline do I need to apply?" You need

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೈಬಲ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುವ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ: ನಾವು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹ. ಕೈ ಮಣಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದಂತೆ ಅಥವಾ ಪಾದವನ್ನು ಪಾದಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ ಸದಸ್ಯರು. ನಾವು ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಛತ್ರಿ ಆಜ್ಞೆಯು "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು". ಸರಿ? ನಂತರ ನಾವು "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ," "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ" ಮತ್ತು "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದಂತೆ ಜೀವಿಸದ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ? ಅಂತಹ ಜನರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ?

ದೊಡ್ಡ ಆಯೋಗವನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಪದದಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, "ನೀವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹೋಗಿ ಗಾಸಿಪ್ ಅನ್ನು ಬೋಧಿಸಿರಿ." ಅದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ಈ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಒಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಿರಿ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಿರಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ." (ರೋಮನ್ನರು 15:14-KJV) ಈಗ ಉಪದೇಶವು ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಬಳಸುವ ಪದವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಾಕೀತು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೂಚನೆ ನೀಡುವುದು. ಅದು NIV ಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

ನ್ಯೂ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಆಫ್ ನ್ಯೂ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟ್ ಧಿಯಾಲಜಿಯು ಉಪದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ; "ಇದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು." ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಉಪದೇಶವು ಚಿಂತನೆಯ ಮರು-ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ.

2. ಸಲಹೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಅಥವಾ ಸರಿಪಡಿಸಲು.

to eat spiritual food now, exercise by involving yourself in ministry.

If you are not a Christian, and you want to be a member of that kind of body, then understand what God desires. Put your trust and faith in Him, confess your belief that Jesus is God who came to earth in the flesh to be the atoning sacrifice for your sin, turn from your sinful ways and die to them. Be buried with Him in baptism, allow Him to raise you to a new creation and add you to His Body, His Church. That's the body Christ is going to take with Him to heaven one day.

Maybe you need to come back to the Lord, be restored from spiritual sickness and get His blood pumping through again so you become an active, vital, and dependent part of the body. We want you to be that. Amazing Grace #1308, Steve Flatt, April 6, 1997

ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ, ಸೂಚನೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳವೂ ಇದೆ. ಅದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಬೋಧನೆಯಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲ. **ಧನಾತ್ಮಕ ಸೂಚನೆಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ಮತ್ತು ಧನಾತ್ಮಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿದೆ. ಉಪದೇಶವು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಖಂಡನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ಇದು ತೀರ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ; ಬದಲಿಗೆ, ಇದು ದೇವರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಧನಾತ್ಮಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.**

2. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲ.

"ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ಶತ್ರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಡಿ, ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ" (ಅದೇ ರೀತಿಯ ಪದವಿದೆ) "ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಸಹೋದರನಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ, ಸರಿಪಡಿಸಿದ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಸಹೋದರನ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಲ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. (2 ಥೆಸಲೊನೀಕ 3:15) ಉಪದೇಶವು ನೀವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಲೇಬಲ್ ಮಾಡಲು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಅದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಟೀಕಿಸಲು ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಳಕು ಮಾಡಲು ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದು ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಲಹೆಗಾರನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಪೋಷಕರು. ಈಗ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಂದಿರು, ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 6:4 ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ನಾವು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇವೆ, "ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ." ಉಪದೇಶದ ಪದ ಏನು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಇದು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ನಾಮಪದ ರೂಪವಾಗಿದೆ, ಸಲಹೆ. "ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ."

ಪೋಷಕರೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು. ನೀವು, ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಾಲ್ಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸಬಹುದೇ? ಇಲ್ಲ, ಅದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೋಪದಿಂದ ನಗುವುದು ಅಥವಾ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಪೋಷಕರು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಸರಿಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ಎಂದಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಎಂದಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಸದಿದ್ದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೋಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಮರುನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಅವರ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಅಪಾರ

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಪೋಷಕರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೌಲನು ತಾನು ಬೋಧಿಸಿದುದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು, ಅಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀವು ಓದಿದ್ದರೆ, ಪೌಲನು ಯಾರನ್ನೂ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಎದುರಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಗಲಾತ್ಯ 2:11 ರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅಪೊಸ್ತಲ ಪೇತ್ರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ಅವನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:31, ಪೌಲನು ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ "ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಪದ್ಯವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ, "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಪದವಿದೆ. ನೀವು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಪೌಲ್ ತಿಳಿದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಿದೆ.

C. ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರಲು ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು?

ಇದು ಯಾರ ಸಚಿವಾಲಯ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಇದು ದೇಹದ ನಾಯಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. "ಸಹೋದರರೇ, ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುವವರನ್ನು (ಇದನ್ನು ನೋಡಿ) ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಗೌರವದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಾಳು. ಪರಸ್ಪರ." (1 ಥೆಸಲೋನೀಕ 5:12-13)

ಆ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ ಚರ್ಚ್ ಕುರುಬನ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಿರಿಯರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹೋಗುವ ಪುರುಷರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮರುನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪುರುಷರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಅವನು ನಮಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾಯಕರು ತಾಕೀತು ಮಾಡುವಾಗ ದೇಹವು ಬೆಂಬಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು

ಗೌರವಿಸದಿದ್ದರೆ ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಂತೂ ನಿಜ. ಅಂತೆಯೇ, ನಾಯಕರು ಏನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ನಾಯಕರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚರ್ಚೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿವಹಿಸುವ ನಾಯಕರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಆ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

D. ತಾಕೀತು ಮಾಡುವುದು ಯಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ?

ಹೌದು, ನಾಯಕರು, ಆದರೆ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು; "ಮತ್ತು ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇವೆ, ಸಹೋದರರೇ," ಈಗ ಪೌಲನು ಧೆಸಲೋನಿಕಾದ ಇಡೀ ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, "ಸಹೋದರರೇ, ನಿಷ್ಪಲರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ, ಅಂಜುಬುರುಕವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಿ." (1 ಧೆಸಲೋನೀಕ 5:14) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಂಬ ಪದವು ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೌಲನು ಪರಸ್ಪರ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪರಸ್ಪರ, ಸಹೋದರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀವು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ." ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು. ನೀವು "ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು" ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಹೋದರೆ, "ಪರಸ್ಪರ ಸದಸ್ಯರು" ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ. ನಾವು ಜೀವಿಗಳ ಸದಸ್ಯರು. ನಾವು ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು, ಮತ್ತು ನಾವು

ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಉಪದೇಶ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೀವು ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಚರ್ಚೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಚಲಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ತಪ್ಪು ಕಾರಣ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೆಂದರೆ: ನೀವು ಚರ್ಚೆನಂತೆ ಜೋಡಿಸಿ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ಹೊರಡುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನಾನೇ. ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಎಂದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯು ನಿಮ್ಮ ತೋಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ? ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡ. ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಚರ್ಚ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜನರು, ಒಂದು ಜೀವಿ, ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲ.

C. ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಲು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ಇದು ನಾವು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಾಗಿದ್ದರೆ-ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಎ) ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿರಲಿ. "ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ." (ರೋಮನ್ನರು 15:14 NIV) ಅದು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಗೆ? ಆದರೆ, ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಬಹುಶಃ ನಾನು ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊರಿಂತ್ಗೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಆ ಚರ್ಚ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಕೆಲವು ಕಠಿಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು: "ಸಹೋದರರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸಲು ನಾನು ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು." (1 ಕೊರಿಂಥ 4:14) ನೀವು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವಾಗ ಜನರು ನಿಮಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ, ನೀವು ಸಮಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸಲಹೆಗಾರರು ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ, ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಬಿ) ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ರೋಮನ್ನರು 15:14 ರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರ, "ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪಾಲ್ ಅಲ್ಲಿ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ ಬಗ್ಗೆ

ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ, ಕೇವಲ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು; ಅವರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್ ಅನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಪಾಲ್ ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ.

"ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್ ದೇವರ ಉಸಿರು..." (2 ತಿಮೋತಿ 3:16) ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಮೆಮೊರಿ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ, ಇದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಪದ್ಯ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? "...ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ," ಹೌದು, "ಖಂಡನೆಗೆ, ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆಗೆ..." ಸಹ ನೋಡಿ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿದವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪೋತ್ನಾಹ, ಕ್ಲಮೆ, ಸ್ವೀಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿನ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು "ಪರಸ್ಪರ" ಹಾದಿಗಳಂತೆಯೇ ಉಪದೇಶವು ಇತರರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹೊರಹರಿವುಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾದ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಿದನು.

ಈಗ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯದ ಕೆಲವು ಜನರು ಪ್ರತಿ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ವಾಕಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಂತರ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಲು ಸ್ಪ್ರಿಷ್ಟರ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಅಜ್ಞಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಚರ್ಚ ಕೆಲವು, ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಅನೇಕ, ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

D. ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕು?

ಎ. ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಮತ್ತು

ಅದು ನಿಯತಾಂಕವಾಗಿರಲಿ.ರೋಮನ್ನರ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇದು "ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ" ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಪೌಲನು "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ತೀರ್ಪು ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ" (ರೋಮನ್ನರು 14:13); "ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" (ರೋಮನ್ನರು 15:7) ಮತ್ತು "ಹೌದು, ಆದರೆ ನೀವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ." (ರೋಮನ್ನರು 15:14) ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಂಡು, "ಸರಿ, ಏನು ಕೊಡುತ್ತದೆ? ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ರೋಮನ್ನರು 14 ಮತ್ತು 15 ರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್, ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿದೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕನ್ವಿಕ್ಷನ್ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಪಾಲ್ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉಪದೇಶವು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ತರುತ್ತದೆ. ಈ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಹಳೆಯ ಬೋಧಕನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ, "ನೀವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ವಿಷಯವನ್ನು ತರಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ." ಅದು ಉಪದೇಶದ ನಿಯತಾಂಕವಾಗಿದೆ.

ಬಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಹಳೆಯ ಸಮಯದ ಮಾಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ನಿಕಲ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಅದು ಅವನ ತೂಕದ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಡ್ ಅನ್ನು ನೀಡಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹೇಳಿದನು, "ಮದುವೆ, ನೋಡಿ, "ನೀವು ಸುಂದರ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರು." ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, "ನನಗೆ ಆ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಡು." ಅವಳು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು, "ಹೌದು, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮ ತೂಕವನ್ನು

ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ನೀವು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವ ಮೊದಲು ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತೂಗಬೇಕು. ಯೇಸು ಪರ್ವತದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು "ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಚುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಹೊರಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿರುವ ದೈತ್ಯ ಕಿರಣವನ್ನು ನೋಡುವ ಮೊದಲು ಸಹೋದರನ ಕಣ್ಣು." (ಮತ್ತಾಯ 7:3) ನೀವು ಮೊದಲು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂವೇದನಾಶೀಲರಾಗುವವರೆಗೆ ನೀವು ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು, ನೀವೇ, ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರೆಗೆ ನೀವು ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಎರಡು ಬಾರಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ.

ಸಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ. ಈಗ ಇದು ಕಷ್ಟ. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು. ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಇ-ಮೇಲ್ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪದೇಶವು ಕೊನೆಯ ಹಂತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಸಹೋದರನ ವಿರುದ್ಧ ಏನಾದರೂ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ನಿಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿದೆ ಎ) ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ನೀವು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಬಿ) ಅವನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಗುಂಪು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, c) "ಅವರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ;" (ಈಗ ನೋಡಿ) ಮತ್ತು d) "ಅವನು ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಸಹ ಕೇಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ಪೇಗನ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ." (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 18:15-17)

ಚರ್ಚೆ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ ಅಪರೂಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೂರನೇ ಹಂತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಅದು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ನೀವು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ನೀವು ಎರಡು

ಅಥವಾ ಮೂರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಂತರ ನೀವು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು ಎದ್ದು, "ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ಅವನು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ," ನಾನು ಅದರಿಂದ ಪಡೆದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಚರ್ಚೆ (ಸದಸ್ಯರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು) ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನಮಗೆ ಸಹೋದರನೊಬ್ಬ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಉಗುಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಾರ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ?" ನೀವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪೀರ್ ಒತ್ತಡದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ, "ಸಹೋದರರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ, ನೀವು ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ನಾನು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 18 ರಲ್ಲಿ ಏನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಪೇಗನ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ. ಜನರೇ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಂಗಚ್ಛೇದನ ಅಗತ್ಯ, ಆದರೆ ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಡಿ. ಅವನನ್ನು ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ.

"ನಾವು ಆತನನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ." (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:28) ಉಪದೇಶದ ಗುರಿಯು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಇದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಎಳೆಯಲು ಅಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಾದವು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಯೇಸುವಿನಂತೆ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ, ನಾವು ಹಾದಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಂತೆ ಇರುವ ಗುರಿಯತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ.

f. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ

ಬಹುಶಃ ಅವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ, ಬಹುಶಃ ಇದು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಬಾರಿ ನಂತರ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನು ಕೇವಲ ಬಹಿರಂಗ ದಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಸಂಭೋಗದ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಪಾಲ್ ಹೇಳಿದರು, "ಆ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಡಿ, ಅದು ಸತ್ತ ತಪ್ಪು." (1 ಕೊರಿಂಥ 5) ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಮಾತಾಡಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ಅವರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟ ನಂತರವೂ ಕೆಲವು ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು, "ಈಗ ಆ ಸಹೋದರನ ಬಗ್ಗೆ, ನೀವು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅತಿಯಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ." (2 ಕೊರಿಂಥ 2:7) ಯಾರೊಬ್ಬರ ಪಾತ್ರವೂ ಕೇವಲ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ರೋಮನ್ನರು 12 ರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಉಪದೇಶದ. **ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದುವುದು ಯಾರ ಕೆಲಸವೂ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ.**

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಇದು ಕಷ್ಟ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ದುಬಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಲಾಭಾಂಶಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು: "ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಿರಿ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಿರಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬಹುಶಃ ಈ ಪಾಠವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಮರುನಿರ್ದೇಶನದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯು ಇಂದಿಗೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನಾನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು ಅಥವಾ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1312, ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್, ಮೇ 18, 1997

ಪರಸ್ಪರ ಸದಸ್ಯರು

"ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಂಗಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕರು ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಅಂಗವು ಇತರರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ." (ರೋಮನ್ನರು 12:4)

ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇವರ ನೋಟ ಅಥವಾ ದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಮಾಂಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ನಜರೆತಿನ ಯೇಸುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅವತಾರ.

ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಯೇಸುವಿನ ಅವತಾರವು ಕಾಯಿದೆಗಳು 1 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವನ ಆರೋಹಣದೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ಯೇಸು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿದನು. ಅವನು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾದ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಮತ್ತು ಅವನು ದೇಹದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ, ಚರ್ಮ." (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18)

ಚರ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಂತೆ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಚರ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ "ಚರ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ:

ಚರ್ಮ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಜೀವಿ.
ಚರ್ಮ ಯಾರು ಮತ್ತು ಅದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಚರ್ಮ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲ; ಅದು ಒಂದು ಜೀವಿ. ಯೇಸು ತನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕಲು, ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಚಲಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ. "ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ." (ರೋಮನ್ನರು 12:5) ನಾವು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಕಾಲೀನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅದರ

ಮೂಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ನಾವು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ನೋಡುವ ಶಬ್ದಕೋಶ. ಚರ್ಚೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಒಂದು ಜೀವಿಯಾಗಿದೆ; ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಂತ ಮತ್ತು ಸಕ್ರಿಯ ದೇಹವಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳು ಚರ್ಚೆ ಸದಸ್ಯತ್ವವಲ್ಲ
 ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನು ಎಂಬುದರ ಮೂಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದಂತೆ "ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು" ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ರೋಮನ್ನರು 12:5 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಾದ ನಾವು ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ."

ಈಗ "ಸದಸ್ಯ" ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವೇನು? ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೇ, ಚರ್ಚೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ. ನೀವು ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಆ ಚರ್ಚೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ನಾವು ಆ ಪದವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಳಪೆಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ "ಸದಸ್ಯ" ಅನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

ನಾನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. "ರೋಟರಿ ಕ್ಲಬ್, ಕಿವಾನಿಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಗಾರ್ಡನ್ ಕ್ಲಬ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉತ್ತಮ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ?" ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ:

- ಎ) ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವು,
- ಬಿ) ಕ್ಲಬ್ ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಬೈಲಾಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಿ) ನಿಮ್ಮ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಿ. ಅದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ, ನೀವು ಸ್ಥಳೀಯ ಕ್ಲಬ್ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ.

ಚರ್ಚೆನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಸದಸ್ಯ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳು:

- ಎ) ಒಬ್ಬರು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ?
- ಬಿ) ಅವನು ಮಾನದಂಡಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬದುಕುತ್ತಾನೆಯೇ (ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ)

ಸಿ) ಅವರು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರದಂದು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆಯೇ (ಚೆಕ್ ನೀಡಿ). ಉತ್ತರ ಹೌದು ಎಂದಾದರೆ ಅವರು ಸೋ ಮತ್ತು ಸೋ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಿಪ್ಪರ್ ಆ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸವಾಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ನೋಡಿ, ನೀವು ರೋಟರಿ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಉತ್ತಮ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಹುದು; ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದ್ಧರಾಗದೆ ನೀವು ಕಿವಾನಿಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಅಥವಾ ಗಾರ್ಡನ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಉತ್ತಮ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಹುದು. ಉತ್ತಮ ಕಿವಾನಿಯನ್ ಅಥವಾ ರೋಟೇರಿಯನ್ ಆಗಲು ನೀವು ಆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಏನು ಅಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಅಂಗವು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಲವಾರು ಚರ್ಚುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು "ಪರಸ್ಪರ ಸದಸ್ಯರು" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿರುವ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ರಾಶಿಗೂ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಂತೆ. ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ? ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ರಾಶಿಯೇ, ಅಥವಾ ಗೋಡೆಯಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು? ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕದಿಯುವುದು ಸುಲಭ? ಹಲವಾರು ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದೆವ್ವವು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕದಿಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿದಾಗ. ಅದು ದೇಹದ ಕಲ್ಪನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಒಂದು ಅಂಗವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿಯದೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಗೈರುಹಾಜರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಒಂದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು "ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು?" "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇತ್ತು." ಆದರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಸದಸ್ಯರು ತುಂಬಾ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ದೂರ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ವಿಷಯ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಸಲು ಅದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

"ದೇಹವು ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅನೇಕ

ಭಾಗಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವು ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮದಿಂದ ಒಂದೇ ದೇಹಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ - ಯಹೂದಿಗಳು ಅಥವಾ ಗ್ರೀಕರು, ಗುಲಾಮರು ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರರು - ಮತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯಲು ಒಂದೇ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ.

"ಈಗ ದೇಹವು ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಪಾದವು 'ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನಾನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಭಾಗವಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹ ಮತ್ತು ಕಿವಿಯು, 'ನಾನು ಕಣ್ಣಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನಾನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಹವು ಕಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯವೇ? ಇಡೀ ದೇಹವು ಕಿವಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ವಾಸನೆಯ ಗ್ರಹಿಕೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದೇವರು ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಭಾಗ, ದೇಹವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಅದು ಹಾಗೆಯೇ, ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ದೇಹ.

"ಕಣ್ಣು ಕೈಗೆ, 'ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಮತ್ತು ತಲೆಯು ಪಾದಗಳಿಗೆ, 'ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ!' ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ದೇಹದ ದುರ್ಬಲವಾದ ಭಾಗಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಮತ್ತು ನಾವು ಕಡಿಮೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಶೇಷ ಗೌರವದಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಶೇಷ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅದರ ಕೊರತೆಯಿರುವ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆಯಾಗಬಾರದು, ಆದರೆ ಅದರ ಅಂಗಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನರಳುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿ ಅಂಗವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬಳಲುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿ ಭಾಗವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಈಗ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೀರಿ." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:12-27)

ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಅರ್ಥದ ಪರಿಣಾಮಗಳು.

2. ಸದಸ್ಯತ್ವವು _____ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸ್ವತಃ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಕೈ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು, ಸೂಚಿಸಲು, ಗ್ರಹಿಸಲು, ಬರೆಯಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವವರೆಗೂ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಣ, ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅದು ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ ಕೊಳೆಯಲು ಮತ್ತು ಕೊಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಹೊರಗಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಬಹುದು, ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸಹ ನೀಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಮಾತ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಳೆತವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನೀವು ದೇಹಕ್ಕೆ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನೀವು ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿರುವ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ, ಆಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಗುಂಪಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಜನರು. ನಿಮಗೆ ಅದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ ಪೌಲನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಏಕೆಂದರೆ "ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, 'ನನಗೆ ನೀನು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.'" ಮತ್ತು ತಲೆಯು ಪಾದಕ್ಕೆ, 'ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವವು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಅಮೇರಿಕನ್ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ಒಲವು ತೋರುತ್ತೇವೆ, ಅದು ಯಾವುದಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮೌಲ್ಯವು ಉತ್ತಮ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು; ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇದು, ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರಾಗಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬಾರದು, ಬದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಮೇಲೆ

ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ದೇಹವು ಅದರ ಅಂಗಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಆಹಾರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಟ್ಟ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ; ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಆ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಒಂದು ಬಾರಿ ನಾನು ಚಿಕನ್ ತುಂಡು ತಿಂದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಆ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೋಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಹೇಳಿತು, "ಅಯ್ಯೋ, ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾವು ನಿಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು?" ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಕ್ಕೆ "ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾವು ನಿಮಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಈ ಕೋಳಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಈ ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗುತ್ತೀರಿ." ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಹೇಳಿತು, "ಅಯ್ಯೋ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಒಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಇರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ." ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಹೇಳಿದರು, "ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವಲ್ಲ; ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೇವೆ." ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಹೇಳಿತು, "ಇಲ್ಲ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಒಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ." ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಹೇಳಿದರು, "ಸರಿ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ." ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಾವು ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾವನ್ನು ಬಹಳ ಅಹಿತಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನೀವು ಪಾಯಿಂಟ್ ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಒಂದೋ ನೀವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅಥವಾ ನೀವು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬೈಬಲ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚರ್ಚ್ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಅದರ ಹೆಸರು ಲಾವೋಡಿಸಿಯಾ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಯೇಸು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕಟನೆ 3 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ನೀವು ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನೀವು ಏನೆಂದು

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: "ನೀವು ದರಿದ್ರರು, ಕರುಣಾಜನಕ, ಬಡವರು, ಕುರುಡು ಮತ್ತು ಬೆತ್ತಲೆ." ಅವನು ಏನು ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು? "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕುತ್ತೇನೆ." ಜನರೇ, ನಮಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ದೇಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

4. ಸದಸ್ಯತ್ವವು ಸಮಾನತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

"ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ, ಮತ್ತು ಈ ಅಂಗಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕರು ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಅಂಗವು ಇತರರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ." (ರೋಮನ್ನರು 12: 4-5) ಆ ಭಾಗದ ಸಂದರ್ಭವು ರೋಮನ್ನರು 12: 3 "ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ, ಬದಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಳತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾದ ತೀರ್ಪು." ಏಕೆ? ನಂತರ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇವಲ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳು.

ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯಕೃತ್ತಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಅವರು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಂದರವಾದ ಕೈ ಅಥವಾ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಾಣದ ಕಡಿಮೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಗೋಚರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕಿಂತ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ವಾಸಕೋಶವು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಖವು ಬಹಳ ಅಸಹ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಜನರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಗೋಚರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ, ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು, ದೇಹದ ಇತರ ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ. ಹಾಗಲ್ಲ, ಹೃದಯ ಅಥವಾ ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕಿಂತ ಮುಖಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಗೋಚರ ಭಾಗಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲವು ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹದ ಅನೇಕ ಅಗೋಚರ ಭಾಗಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನೋಡಿ;

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರಮಾನುಗತ, ಪೆಕಿಂಗ್ ಆರ್ಡರ್ ಅಥವಾ ಪಿರಮಿಡ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು ಈ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಗೋಚರತೆಯನ್ನು ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ನಂಬದಿದ್ದರೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಕ್ಲಬ್ ಡಿನ್ನರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ. ಆ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನೀವು ಬಯಸುವಿರಾ? ಇದು ಸುಲಭ, ಹೆಡ್ ಟೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿ. ಆ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರು? ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಕಹುನರು, ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯರು. ಕ್ಲಬ್ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಚರತೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ದೇಹವು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ದೇಹದ ಗೋಚರ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಗೋಚರ ಭಾಗಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ.

ಪಾಲ್ 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12 ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಭಾಗವು ನೋವುಂಟುಮಾಡಿದಾಗ, ಅದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೂ, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ, ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಲ್ಪನೆಯ ಯಾವುದೇ ವಿಸ್ತರಣೆಯಿಂದ ನಾನು ಕೈಯಾಳು ಅಲ್ಲ. ಇದು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಈಗ ಕೈಯಾಳು ಅಲ್ಲದ ಕಾರಣದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಬಡಿಯುತ್ತಾ, ಕಪಾಟನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಉಗುರು ಹೊಡೆದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು ಉಗುರು ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ನನ್ನ ಥಂಬ್‌ನೇಲ್ ಆಗಿತ್ತು. ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ಥಂಬ್‌ನೇಲ್ ಅನ್ನು ಒಡೆದಿದ್ದೀರಿ, ರಕ್ತವು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, "ಯಾಕೆ ಮೂರ್ಖ ವಿಷಯ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತಪ್ಪು. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡಲು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ನೀವು ಕೊಳೆಯಬಹುದು." ಇಲ್ಲ! ಎಲ್ಲವೂ ನರಮಂಡಲವನ್ನು ನೋಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಹದಾದ್ಯಂತ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಲಾಲಾರಸ ಗ್ರಂಥಿಗಳು ತಕ್ಷಣದ EMT ನಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ - ಕಾಲುಗಳು ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಬಾತ್ರೂಮ್ನ ಓಡಲು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯು "OWWWW!" ಇಡೀ ದೇಹವು "ಚಿಕ್ಕ ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಓಹ್ ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಶಮನಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, "ಓಹ್, ಅದು ತುಂಬಾ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ, ಅದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ." ನೀವು ನನಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ದೇಹ-ಕೈ ಮತ್ತು ತೋಳು, ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕಾಲು, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಮೆದುಳು.

5. ಸದಸ್ಯತ್ವವು ಏಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:12 ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ದೇಹವು ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ." ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ದೇಹವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಅದು ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ." ದೇವರು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಪಶ್ರುತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲು.

ನಾನು ಈ ಭೌತಿಕ ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಬಹುಶಃ ನಾನು ಆಡುವ ಕೊನೆಯ ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟ. ನಾನು ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಎಡ ಪಾದವನ್ನು ನೆಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ದೇಹವು ಎಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಮೊಣಕಾಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ, ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ, ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಅದು ಸಂಭವಿಸಿತು - ಏನೋ ಸ್ಕ್ವಾಪ್ ಆಗಿದೆ. ನೋಡಿ, ದೇಹವು ಅಸಂಗತತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದಾಗ ದೇಹವು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಅವತಾರವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಅವತಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಯಾವುದೂ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪೌಲನು "ಶಾಂತಿಯ ಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4:3)

ಏಕತೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೇ? ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ನಿರಂತರ ಅವತಾರದಿಂದ ಜೀವಿಸದಂತೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದೆವ್ವವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಬಹುದು. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಯಾರೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಸರಿ, ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೂಲಕ." ಹೌದು. ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚರ್ಚ್ ಸುಳ್ಳು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, 50 ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಭಜಕ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. "ಸ್ಪಿರಿಟು ಏಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು."

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಗಾಸಿಪ್‌ನಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡೆದಿರಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರ್ಥ. ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರ್ಥ. ಇದರರ್ಥ ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ಊಹೆ ಮಾಡದಿರಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಪಶ್ರುತಿ ತರುವಂತಹ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ದೂರವಿರಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಯಾವುದೇ ದೇಹವು ಸ್ವತಃ ಹೋರಾಡುವ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಭೌತಿಕ ದೇಹಗಳು ಹೊರಗಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಗುಂಡೇಟಿನಿಂದ, ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ಅಥವಾ ಕಾರ್ ಧ್ವಂಸದಿಂದ ನಾಶವಾದ ಅನೇಕ ದೇಹಗಳಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಇವೆ, ಆದರೆ ಹಲವು ಅಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಹಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಯುತ್ತವೆ? ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಹಗಳು ಒಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ಹೃದಯಾಘಾತ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುಗಳಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ದೇಹವು ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚುಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು ಏಕತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದರೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ದೇಹದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವವರನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಏಕತೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, "ನೀವು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ" ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಬೈಬಲ್ನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾವು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎರಡು ಆಲೋಚನೆಗಳು.

3. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ

ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ? ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಜೀವಿ? ದೇಹ ಅಥವಾ ಕ್ಲಬ್? ನೀವು ಬೈಬಲಿನ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಆರಾಮದಾಯಕವಾದದ್ದನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಚರ್ಚ್ ಎಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಕೈಗಳು, ಪಾದಗಳು, ತಲೆ, ಕಿವಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿ ಚರ್ಚ್ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಲ್ನ ವಿವರಣೆಯ ಮೂಲಕ ನಾನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅಸ್ಥಿರಜ್ಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಕೊಬ್ಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಟಿಆವನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ಬಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ತೆಳ್ಳಗಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಗುಣಮುಖರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಗುಣಮುಖರಾಗಬೇಕು ಆದರೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತದಿಂದ ನೀವು ಗುಣಮುಖರಾಗುವ ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ನಂತರ ನೀವು ವೈದ್ಯನಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಡಿ.

4. ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಊಹಿಸಿ.

ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಕೇಳುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಡಿ. ದೇಹಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದು ಶಿಸ್ತು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಇದು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಷಯ. ಇದು ನಿಯಮಿತ ತಪಾಸಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ, "ನಾನು ಯಾರಾಗಬೇಕು? ನಾನು ಯಾವ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು?" ನೀವು ಈಗ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು, ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕು.

ನೀವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನೀವು ಆ ರೀತಿಯ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಬಯಸಿದರೆ, ನಂತರ ದೇವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಆತನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞವಾಗಲು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಯೇಸು ದೇವರು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ತಿರುಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಯಿರಿ. ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವನ ದೇಹಕ್ಕೆ, ಅವನ ಚರ್ಚ್ ಸೇರಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಆ ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿದ್ದಾನೆ.

ಬಹುಶಃ ನೀವು ಭಗವಂತನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಂಪ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು ದೇಹದ ಸಕ್ರಿಯ, ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಅವಲಂಬಿತ ಭಾಗವಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1308, ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್, ಏಪ್ರಿಲ್ 6, 1997